

Regeringens proposition

2005/06:44

Särskilda skatteåtgärder på grund av stormen Gudrun Prop.
2005/06:44

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Malmö den 3 november 2005

Göran Persson

Pär Nuder
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionen innehåller ett förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar. Syftet med reduktionen är att stödja och ge incitament till utforsling och omhändertagande av stormskadat virke till de skogsägare vars skog har skadats under stormen den 8–9 januari 2005. Enligt den föreslagna lagen skall den som i särskilt stormdrabbade län äger stormskadad skog och som säljer virke från denna tillgodoräknas en skattereduktion baserad på den mängd virke som forslas ut ur skogen om vissa villkor är uppfyllda. Skattereduktionen föreslås uppgå till 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av det virke som forslats ut ur den stormskadade skogen. Reduktion föreslås ges för den mängd utforslat virke som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark. Skattereduktionen räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt. Om reduktionen inte kan räknas av mot dessa skatter skall den reduktionsberättigade tillgodoräknas ett belopp motsvarande reduktionen. En ansökan om skattereduktion skall vara skriftlig och ges in till Skatteverket senast den 2 maj 2007. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2006 och gäller för virke som avyttrats, forslats ut ur skogen och mätts in efter den 7 januari 2005 men senast vid utgången av år 2006.

Regeringen föreslår även en befrielse från energi- och koldioxidskatt för diesel som i de stormdrabbade länen används i arbetsmaskiner inom yrkesmässig skogsbruksverksamhet under tiden den 8 januari 2005 till och med utgången av år 2006. Förslaget föranleder ändringar i lagen om skatt på energi. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2006.

Slutligen föreslår regeringen en justering i lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Lagtext.....	4
2.1	Förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar	4
2.2	Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	11
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	12
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.....	20
3	Ärendet och dess beredning.....	21
4	Bakgrund	22
5	Skattereduktion för stormvirke.....	24
5.1	Reduktionens syfte och utformning	24
5.2	Reduktionens storlek.....	31
5.3	Ansökan och beslut	31
5.4	Skattetillägg, omprövning och överklagande	33
5.5	Ikraftträdande	35
5.6	Följdändringar.....	35
6	Skattebefrielse för diesel som används i skogsnäringens arbetsmaskiner	36
7	Kontrolluppgift avseende avyttring av utsläppsrätter.....	39
8	Offentligfinansiella effekter, m.m.	40
9	Författningskommentar	42
9.1	Förslaget till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar.....	42
9.2	Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	52
9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	52
9.4	Förslaget till lag om ändring i lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter (2001:1227).....	53
Bilaga 1	Promemorians lagförslag	54
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna	59
Bilaga 3	Lagrådsremissens lagförslag	60
Bilaga 4	Lagrådets yttrande	68
Bilaga 5	Lagrådsremissens lagförslag	69
Bilaga 6	Lagrådets yttrande	75
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 3 november 2005..	77

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2005/06:44

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar,
2. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
3. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, och
4. lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

2.1 Förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Den som äger en lantbruksenhet med stormskog tillgodoräknas under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag skattereduktion för stormvirke vid 2006–2008 års taxeringar. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare.

Om ett svenskt handelsbolag äger en lantbruksenhet med stormskog, skall skattereduktionen tillgodoräknas delägarna.

Om ett aktiebolag eller ett handelsbolag utan att vara ägare till lantbruksenheten har rätten att utnyttja skogen på lantbruksenheten och rätten att tillgodogöra sig inkomsterna från skogen samt bolaget och lantbruksenheten, direkt eller indirekt, har samma ägare, skall bolaget vid tillämpningen av denna lag anses vara lantbruksenhetens ägare.

Denna lag tillämpas inte på staten, landsting, kommuner och kommunalförbund.

Definitioner, m.m.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat framgår av denna lag.

Med *skogsmark* avses detsamma som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

3 § Med *stormskog* avses i denna lag skogsmark om

1. den är belägen på en lantbruksenhet i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Kalmar län, Jönköpings län, Hallands län, Västra Götalands län eller Östergötlands län, och

2. stamvolymen hos de träd på lantbruksenhetens skogsmark som har skadats av stormen den 8–9 januari 2005 uppgår till mer än ett års tillväxt.

Villkoret i första stycket 2 anses alltid uppfyllt om lantbruksenheten är belägen inom någon av de kommuner som räknas upp i bilaga 1 till denna lag.

4 § Med *stormvirke* avses i denna lag sågtimmer av barrträd från stormskog samt massaved eller bränsleved från sådan skog, om virket har avverkat på grund av stormen den 8–9 januari 2005.

5 § Med *bränsleved* avses i denna lag stamved av barrträd om veden

1. stockmäts eller travmäts,
2. är ägnad för energiproduktion,
3. har en längd som inte understiger 240 centimeter, och
4. har en största toppdiameter som inte understiger 3 centimeter.

6 § Med *ett års tillväxt* avses i denna lag produkten av lantbruksenhetens skogsmarksareal den 1 januari 2005 enligt den beskattningsdatabas som Skatteverket för enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och det tillväxttal som enligt bilaga 2 till denna lag gäller för det län där lantbruksenheten är belägen.

Om lantbruksenheten har bildats efter den 1 januari 2005, beräknas tillväxten på enhetens skogsmarksareal vid tidpunkten för enhetens bildande.

7 § Med *virkesmätning* avses i denna lag att virkets volym och beskaffenhet bestäms.

Virkesmätningen skall utföras på sådant sätt som anges i de allmänna bestämmelserna i de föreskrifter som Skogsstyrelsen har beslutat med stöd av virkesmätninglagen (1966:209) och dokumenteras i ett sådant mätbesked som avses i dessa föreskrifter.

8 § Vid tillämpningen av denna lag skall

- vid omräkning från skogskubikmeter till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 0,84 användas, och
- vid omräkning från kubikmeter toppmätt under bark till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 1,20 användas.

Villkor för skattereduktion

9 § Skattereduktion tillgodoses den som

1. ägt lantbruksenheten vid tidpunkten för avyttring, utforsling och mätning enligt 10 §, och
2. därefter varit ägare till enheten under tiden fram till ansökningstillfället.

Den som har avyttrat lantbruksenheten efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2006 tillgodoses skattereduktion om han eller hon ägt lantbruksenheten vid tidpunkten för avyttring enligt 10 § och ansöker om reduktion senast den 2 maj 2006.

Om lantbruksenheten övergår till en ny ägare skall de villkor i första stycket som har uppfyllts av den tidigare ägaren anses ha uppfyllts av den nya ägaren om denne är den tidigare ägarens dödsbo eller någon som har övertagit lantbruksenheten genom arv eller testamente efter sin make, sambo eller förälder eller genom bodelning med anledning av makens eller sambons död. Den nya ägaren får i stället för den tidigare ägaren tillgodoses skattereduktion om villkoren i första stycket uppfylls av den nya ägaren.

10 § Underlaget för skattereduktionen är den mängd stormvirke som efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007

1. avyttras,
2. forslas ut ur stormskog på lantbruksenheten, och
3. mäts vid virkesmätning.

Under den tidsperiod lagen tillämpas ges reduktion bara för den del av lantbruksenhetens sammanlagda underlag som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark.

Vid tillämpningen av andra stycket skall den del av underlaget som inte berättigar till reduktion anses hänförlig till de äldsta mätbeskeden. Om lantbruksenheten har bytt ägare skall tidigare ägares mätbesked alltid anses vara äldre än senare ägares mätbesked.

11 § Sökandens underlag utgörs av den del av det underlag som enligt 10 § kan berättiga till reduktion och som avyttrats, utforslats och mätts in enligt 10 § under den tid sökanden ägt lantbruksenheten.

I fall som avses i 9 § andra stycket utgörs sökandens underlag av den del av det underlag som enligt 10 § kan berättiga till reduktion och som avyttrats under den tid sökanden ägt lantbruksenheten samt utforslats och mätts in enligt 10 § senast när ansökan om reduktion görs.

I fall som avses i 9 § tredje stycket utgörs sökandens underlag av den del av det underlag som enligt 10 § kan berättiga till reduktion och som avyttrats, utforslats och mätts in enligt 10 § under den tid sökanden och en tidigare ägare ägt lantbruksenheten.

Skattereduktionens storlek

12 § Skattereduktionen uppgår till 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av underlaget enligt 11 §.

13 § Sökanden tillgodoräknas så stor andel av skattereduktionen som svarar mot sökandens andel i lantbruksenheten vid tidpunkten för ansökan eller, i fall som avses i 9 § andra stycket, vid tidpunkten för avyttringen av lantbruksenheten.

I fråga om handelsbolagsdelägare skall skattereduktionen fördelas mellan dem på det sätt som angetts i ansökan.

Ansökan och beslut

14 § En ansökan om skattereduktion skall göras skriftligen hos Skatteverket.

15 § Om flera äger del i en lantbruksenhet, skall de lämna en gemensam ansökan. Detsamma gäller handelsbolagsdelägare. Delägare är sökande i fråga om sin rätt till skattereduktion.

16 § Ansökan skall innehålla uppgifter om

1. sökandens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer,

2. lantbruksenhetens beteckning, taxeringsenhetsnummer, kommun och län där lantbruksenheten är belägen,

3. sökandens andel i lantbruksenheten vid den tidpunkt som anges i 13 §,

4. mängden utforslat stormvirke i kubikmeter fast mått under bark, och

5. datum för avyttring enligt 10 § första stycket 1 avseende det stormvirke som ansökan avser.

I fråga om handelsbolagsdelägare skall det i ansökan anges hur skattereduktionen skall fördelas mellan dem.

17 § Till ansökan skall det fogas

1. kopia av avtal om avyttring av stormvirke enligt 10 § första stycket 1, och

2. kopia av mätbesked från virkesmätning enligt 10 § första stycket 3.

Om lantbruksenheten inte ligger i någon av de kommuner som anges i bilaga 1 till denna lag skall till ansökan även fogas ett intyg som visar att villkoret i 3 § första stycket 2 är uppfyllt.

18 § Om lantbruksenheten har bytt ägare efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007, skall ansökan innehålla uppgift om ägarbytet.

19 § En ansökan skall, om inte annat följer av 9 § andra stycket, ha kommit in till Skatteverket senast den 2 maj 2007.

Om en ansökan har kommit in senast den 2 maj 2006, skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av slutlig skatt på grund av 2006 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, vid 2007 års taxering. Kommer en ansökan in senare än den 2 maj 2006, tillgodoräknas skattereduktionen vid debitering av slutlig skatt på grund av 2007 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, vid 2008 års taxering.

20 § Skatteverket skall besluta i ärenden enligt denna lag.

Skattetillegg, omprövning och överklagande

21 § Bestämmelserna om skattetillegg i 15 kap. skattebetalningslagen (1997:483) gäller också i fråga om uppgifter som avses i denna lag.

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 21 och 22 kap. skattebetalningslagen.

Om Skatteverkets beslut behöver ändras till följd av ett annat beslut av Skatteverket eller förvaltningsdomstol som rör skattereduktion enligt denna lag, fastighetstaxering eller debitering av fastighetsskatt, får sådan ändring ske genom omprövning även efter utgången av den tid som föreskrivs för omprövning i skattebetalningslagen men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Övriga bestämmelser

22 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas vad som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Skattereduktionen skall räknas av mot kommunal och statlig Prop. 2005/06:44
inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn skall tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

23 § Skattereduktionen skall inte beaktas vid beräkning av skattebeloppet enligt 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

24 § Den som inte alls eller endast till viss del kan räkna av skattereduktionen mot de skatter som anges i 22 § andra stycket skall vid debitering av slutlig skatt tillgodoföras ett belopp som motsvarar den del av reduktionen som inte kan räknas av.

25 § Belopp som tillgodoförts enligt 24 § skall anges på sådant besked som avses i 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483).

26 § Bestämmelserna om näringsbidrag i 29 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte på belopp som tillgodoförts enligt 24 §.

27 § Bestämmelsen om företrädaransvar i 12 kap. 6 a § skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas på motsvarande sätt i fråga om belopp som tillgodoförts enligt 24 §.

28 § Det belopp som tillgodoräknas sökanden enligt 13 § skall anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Kommuner som avses i 3 § andra stycket:

Ale	Mark
Alingsås	Markaryd
Alvesta	Motala
Aneby	Mullsjö
Bollebygd	Mölndal
Borås	Nybro
Bromölla	Nässjö
Båstad	Olofström
Eksjö	Osby
Emmaboda	Partille
Essunga	Perstorp
Falkenberg	Ronneby
Finspång	Sjöbo
Gislaved	Svalöv
Gnosjö	Svenljunga
Göteborg	Sävsjö
Habo	Sölvesborg
Halmstad	Tingsryd
Herrljunga	Tranemo
Hultsfred	Tranås
Hylte	Ulricehamn
Härryda	Uppvidinge
Hässleholm	Vaggeryd
Högsby	Varberg
Hörby	Vetlanda
Höör	Vimmerby
Jönköping	Vårgårda
Karlshamn	Värnamo
Karlskrona	Västervik
Kinda	Växjö
Klippan	Ydre
Kristianstad	Åstorp
Kungsbacka	Åtvidaberg
Laholm	Älmhult
Lerum	Ängelholm
Lessebo	Örkelljunga
Linköping	Östra Göinge
Ljungby	

Tillväxttal som avses i 6 § första stycket:

Län	Tillväxttal (skogskubikmeter per hektar)
Skåne län	7,4
Blekinge län	7,1
Kronobergs län	5,7
Kalmar län	5,1
Jönköpings län	5,3
Hallands län	6,8
Västra Götalands län	5,8
Östergötlands län	5,4

2.2 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Prop. 2005/06:44

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

9 §¹

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol. Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar,

2. lagen (2003:821) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation,

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

6. lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus,

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

och

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt.

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

och

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för

förmögenhetsskatt, *och*

9. lagen (2005:000) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

¹ Senaste lydelse 2004:753.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 2005/06:44

Härigenom föreskrivs att 6 a kap. 1 §, 9 kap. 7 och 8 §§ samt 11 kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

6 a kap.

1 §²

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, skall helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning eller i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 00 26)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål eller i luftfartygsmotorer i	Andra bränslen än flygbensin och flygfotogen (KN-nr 2710 00 51)	100 procent	100 procent	100 procent

² Lydelse enligt prop. 2005/06:1, volym 1.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
provbädd eller i liknande anordning				
6. Förbrukning vid framställning av mineral- olja produkter, kol- bränslen, petroleumkoks eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning vid fram- ställning av skattepliktig elektrisk kraft, med de begränsningar som följer av 3 §	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i metall- urgiska processer	Andra bränslen än kolbränslen och petroleumkoks	100 procent	100 procent	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthus- odling	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor, lutpannor, metallurgiska processer eller i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid	Andra bränslen än	100 procent	79 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
tillverkningsprocessen i gruvinindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
14. Förbrukning i yrkes- mässig jordbruks-, skogs- bruks- eller vattenbruks- verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	77 procent	–
15. Om skattebefrielse inte följer av 1, 6 eller 8, förbrukning vid tillverk- ningsprocessen i industriell verksamhet i en anläggning, för vilken utsläppsrätter tilldelats enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	21 procent	–
16. Förbrukning vid samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en kraftvärmeanläggning, för vilken utsläppsrätter tilldelats enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter, för den proportionella del av bränslet som använts för framställning av värme i en sådan anläggning som har en elverkningsgrad på minst 38 procent och en total verkningsgrad på minst 89 procent	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	21 procent	–
17. Förbrukning i annan anläggning än som avses i 15 eller 16 för vilken utsläppsrätter tilldelats enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	14 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, skall helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning eller i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 00 26)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål eller i luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin och flygfotogen (KN-nr 2710 00 51)	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av mineralolja produkter, kolbränslen, petroleumkoks eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
7. Förbrukning vid framställning av skattepliktig elektrisk kraft, med de begränsningar som följer av 3 §	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i metallurgiska processer	Andra bränslen än kolbränslen och petroleumkoks	100 procent	100 procent	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor, lutpannor, metallurgiska processer eller i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
14. Förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruks-	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första	–	77 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	stycket 3 b			
<i>15. Förbrukning i yrkesmässig skogsbruks- verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, om förbrukning sker före den 1 januari 2007 i Skåne, Blekinge, Kronobergs, Kalmar, Jön- köpings, Hallands, Västra Götalands och Östergötlands län</i>	<i>Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b</i>	<i>100 procent</i>	<i>23 procent</i>	<i>–</i>
<i>16. Om skattebefrielse inte följer av 1, 6 eller 8, förbrukning vid tillverk- ningsprocessen i industriell verksamhet i en anläggning, för vilken utsläppsrätter tilldelats enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter</i>	<i>Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b</i>	<i>–</i>	<i>21 procent</i>	<i>–</i>
<i>17. Förbrukning vid samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en kraftvärmeanläggning, för vilken utsläppsrätter tilldelats enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter, för den proportionella del av bränslet som använts för framställning av värme i en sådan anläggning som har en elverkningsgrad på minst 38 procent och en total verkningsgrad på minst 89 procent</i>	<i>Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b</i>	<i>–</i>	<i>21 procent</i>	<i>–</i>
<i>18. Förbrukning i annan anläggning än som avses i 16 eller 17, för vilken utsläppsrätter tilldelats enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter</i>	<i>Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b</i>	<i>–</i>	<i>14 procent</i>	<i>–</i>

9 kap.7 §³

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 *och* 14 skall dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11, 14 *och* 15 skall dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

8 §⁴

Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

- a) minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 4, 5 eller 6 §, och
- b) minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 *eller* 14 får dock återbetalning endast göras för den del av den sammanlagda ersättningen som överstiger 1 000 kronor per kalenderår.

I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11, 14 *eller* 15 får dock återbetalning endast göras för den del av den sammanlagda ersättningen som överstiger 1 000 kronor per kalenderår.

Skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 15 medges inte med större belopp än vad som är förenligt med kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse⁵. Det totala stödet enligt den förordningen får inte

³ Senaste lydelse 2004:1038.

⁴ Senaste lydelse 2004:1038.

⁵ EGT L 10, 12.01.2001, s. 30, Celex 32001R0069.

11 kap.

10 §⁶

Avdrag får göras även för energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 7, 16 och 17 samt 3 och 4 §§.

Avdrag enligt första stycket får göras endast i den mån avdrag inte gjorts enligt 7 kap. 1 § första stycket 4 i fall som avses i 6 a kap. 1 § 7, 16 eller 17 samt 3 eller 4 §.

Den som yrkesmässigt levererar elektrisk kraft som i Sverige framställts i ett vindkraftverk får göra avdrag med ett belopp som svarar mot 15 öre per kilowattimme om kraftverket är placerat på havsbotten eller på Vänerns botten. För annan placering får avdrag göras motsvarande 6,5 öre per kilowattimme. Avdragsrätten upphör dock när den sammanlagda elproduktionen i vindkraftverket uppgår till 20 000 kilowattimmar per installerad kilowatt enligt elgeneratorns märkeffekt.

Avdrag får göras även för energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 7, 17 och 18 samt 3 och 4 §§.

Avdrag enligt första stycket får göras endast i den mån avdrag inte gjorts enligt 7 kap. 1 § första stycket 4 i fall som avses i 6 a kap. 1 § 7, 17 eller 18 samt 3 eller 4 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. De nya bestämmelserna i 6 a kap. 1 § punkt 15 skall dock tillämpas för tid från och med den 8 januari 2005.

⁶ Lydelse enligt prop. 2005/06:1, volym 1.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

Prop. 2005/06:44

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 15 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

15 §⁷

Kontrolluppgift skall lämnas om avyttring av utsläppsrätter.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Statens energimyndighet.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet avyttrade utsläppsrätter *samt försäljningspriset*.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet avyttrade utsläppsrätter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

⁷ Senaste lydelse 2004:1204.

Regeringen har tillsammans med Vänsterpartiet och Miljöpartiet de gröna kommit överens om flera olika stödåtgärder i anledning av stormen den 8–9 januari 2005, däribland ett särskilt direktstöd till drabbade skogsägare som skall vara ett incitament för att få det stormfällda virket ut ur skogen. Stödet skall utformas som en skattereduktion som baseras på den mängd stormskadat virke som tas om hand och forslas ut ur skogen. I en promemoria utarbetad inom Finansdepartementet har lämnats förslag på utformningen av en sådan reduktion. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi2005/1985). Under den fortsatta beredningen har synpunkter från Skatteverket och Skogsstyrelsen inhämtats under hand.

En ytterligare åtgärd är att den diesel som används i arbetsmaskiner för hantering av den stormfällda skogen skattebefrias. Regeringen föreslår därför en ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi med denna innebörd. Befrielsen från skatt på diesel som används i arbetsmaskiner har behandlats i diskussioner med Lantbrukarnas Riksförbund (Skogsägarna), Skogsindustrierna, Skogsstyrelsen samt Södra skogsägarna. Lagförslaget har beretts under hand med Skatteverket.

Slutligen föreslår regeringen en justering i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, som innebär att Statens energimyndighet i en kontrolluppgift om avyttring av utsläppsrätter inte längre skall lämna uppgift om försäljningspriset på utsläppsrätterna.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 12 maj 2005 att inhämta Lagrådets yttrande över det förslag till skattereduktion för virke från stormfällad skog som finns i *bilaga 3*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 4*. Lagrådet har inte haft någon annan synpunkt än att arrendators rätt till skattereduktion bör klargöras i den fortsatta beredningen. Regeringen behandlar denna fråga i avsnitt 5.1.

I förhållande till det remitterade förslaget har det gjorts några ändringar av redaktionell och förtydligande karaktär. I ett avseende har förslaget bearbetats ytterligare efter det att lagrådsremissen beslutades.

Den 7 april 2005 beslutade regeringen att inhämta Lagrådets yttrande över förslaget till skattebefrielse för diesel som används i skogsnäringens arbetsmaskiner, *bilaga 5*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 6*. Med anledning av vad som anges nedan om statsstödsprövning har förslaget bearbetats ytterligare sedan lagrådsremissen beslutades. Dessa justeringar har dels utformats i enlighet med Lagrådets yttrande över lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus, dels är de av sådan enkel beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Denna fråga behandlas i avsnitt 6.

Förslaget till ändring avseende Statens energimyndighets skyldighet att lämna kontrolluppgift om avyttring av utsläppsrätter har inte granskats av Lagrådet. Den ändring som föreslås är att Statens energimyndighet i en sådan kontrolluppgift inte längre skall lämna uppgift om försäljnings-

priset på utsläppsrätterna. Ändringen är enligt regeringen till sitt innehåll och författningstekniskt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

Statsstödsprövning

Den skattereduktion för virke från stormfälld skog som föreslås i propositionen kräver Europeiska kommissionens godkännande ur statsstödssynpunkt. Regeringen har lämnat in en anmälan till kommissionen i denna del. Något godkännande har ännu inte lämnats av kommissionen men regeringen bedömer att ett godkännande av förslaget kan fås i sådan tid att riksdagen kan beakta det vid sin behandling av denna proposition.

Regeringen har tidigare bedömt att skattebefrielsen för diesel fordrar kommissionens godkännande ur statsstödssynpunkt. Det har numera framkommit att stöd i form av den nämnda skattebefrielsen kan ges inom ramen för kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpning av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse⁸ och därmed fordras inte kommissionens godkännande.

4 Bakgrund

Stormen den 8–9 januari 2005

Natten mellan den 8 och 9 januari 2005 rasade stormen ”Gudrun” genom södra Sverige. Stormvindarna uppnådde på sina håll orkanstyrkor. Avsevärda skador orsakades av stormen. El- och teleförbindelser bröts, vägar blockerades och miljontals träd blåstes omkull eller knäcktes. Värst drabbades södra och mellersta Götaland.

Skogsstyrelsen har efter flyginventering uppskattat att den skadade skogsvolymen uppgår till totalt 75 miljoner skogskubikmeter, varav drygt 73 miljoner skogskubikmeter finns i Götaland. Skadorna är mer än dubbelt så stora som de hitintills största, som orsakades av flera svåra stormar 1969. Den normala årsavverkningen i de stormdrabbade områdena uppgår till ca 20 miljoner skogskubikmeter. Den normala årsavverkningen i hela landet uppgår till ca 80 miljoner skogskubikmeter. Skogsstyrelsen har uppskattat att skogsbrukets kostnad för skadorna på skogen uppgår till 18,4 miljarder kronor.

Förutom att priset på virke har sjunkit med omkring 35 procent så har kostnaden för att avverka och transportera virket ut ur skogen (den s.k. drivningskostnaden) ökat dramatiskt. Kostnaden uppskattas i många fall vara dubbelt så hög som normalt. Därtill kommer ökade kostnader för underhåll av de skogsbilvägar som måste användas för att transportera virket ut ur skogen, kostnader för återväxtåtgärder, m.m. Utan stöd i någon form kommer kostnaderna i huvudsak att bäras av ägarna till de drabbade skogsfastigheterna.

⁸ EGT L 10, 12.01.2001, s. 30, Celex 32001R0069.

Det finns en överhängande risk att det stormskadade virket blir föremål för förödande insektsangrepp och förstörs om det inte forslas ut ur skogen utan blir liggande en längre tid. En sådan situation riskerar också att ge upphov till en annan förödande konsekvens: insekter som kan föröka sig närmast explosionsartat i den stormskadade skogen kan i en andra fas angripa även oskadade skogsbestånd och resultera i ytterligare skador på skogen under de kommande åren.

Former för handel med virke

Virke kan avyttras som *leveransvirke* eller i samband med upplåtelse av *avverkningsrätt*. Vid avyttring av leveransvirke får skogsägaren betalt för mängden levererat virke och står själv för kostnaden för avverkning och transport till bilväg, dvs. den s.k. drivningskostnaden. Avverkningsrätt är en rätt för annan att avverka skog på skogsägarens fastighet. Civilrättsligt är detta en form av nyttjanderätt även om rättigheten inte innebär rätt att i övrigt nyttja fastigheten. Avverkningsrätt omfattar bl.a. rotpostförsäljning eller försäljning av stämpling. *Rotpostförsäljning* innebär att skogsägaren låter märka ut och mäta upp (stämpla) träd på rot inom ett visst område. Därefter lämnas den uppmärkta och uppmätta posten ut till försäljning, oftast genom anbud. Köparen betalar ett pris som avser den rotstående skogen (rotposten) och står själv risken för hur mycket eller lite virke som fås ut av rotposten. Även s.k. avverkningsuppdrag och leveransrotköp utgör avverkningsrätter. Upplåtelseformerna innebär att fastighetsägaren uppdrar åt annan att avverka skog på hans fastighet, med rätt för denne att tillgodogöra sig det utfallande virket. Vid *avverkningsuppdrag* uppdrar skogsägaren åt en köpare att utföra en avverkning. Köparen ansvarar för att skogen som anvisats blir avverkad och utforslad till bilväg på avtalat sätt. Den fortsatta hanteringen av virket sker sedan på samma sätt som för leveransvirke, dvs. virket mäts in och en avräkning sker mellan parterna. Säljaren står risken för hur mycket eller lite virke som finns på fastigheten. För att få fram nettopriset dras köparens kostnad för avverkningen och utforslingen av. Vid *leveransrotköp* säljer skogsägaren skog som rotpost utan uppmätning av skogen. Köparen står för avverknings- och transportkostnader. Virket betalas till ett fast nettopris per avverkad kubikmeter. Efter avverkning och utforsling mäts virket. Säljaren står risken för hur mycket eller lite virke som finns inom området.

Mätning av virke

I de fall försäljning av virke sker på villkor att köpeskillingen utgår i förhållande till virkets mängd måste det avverkade virket mätas in för att köpeskillingens belopp skall kunna fastställas. Mätning av virke innebär att volymen beräknas (kvantitetsmätning) och att virkets beskaffenhet bedöms (kvalitetsmätning). Virkesmätningen har sedan länge varit föremål för särskild lagstiftning som syftar till att åstadkomma en enhetlig och korrekt mätning. Enligt den nu gällande virkesmätninglagen (prop. 1966:98, 3LU 1966:42, rskr. 1966:228, SFS 1966:209) skall virkesmätning, som avser sågtimmer av barrträd

eller massaved och som är ämnad att ligga till grund för beräkning av vederlag för virket, utförs enligt föreskrifter som Skogsstyrelsen utfärdar. I dessa föreskrifter (SKSFS 1999:1) regleras närmare hur mätningen skall gå till och vilka uppgifter som skall registreras i samband med mätningen. Något krav på att mätningen skall utföras av något visst rättssubjekt finns inte. Den övervägande delen av allt virke som avverkas och forslas ut ur skogarna mäts emellertid av någon virkesmättningsförening. Genom dessa föreningar samverkar virkes-säljare och virkesköpare för opartisk mätning. Det finns tre virkesmättningsföreningar, vars verksamhetsområden tillsammans täcker hela landet. Den helt övervägande delen av mätningarna sker i anslutning till industri eller virkesterminal men mätning sker också vid andra platser, t.ex. vid bilväg. Efter utförd mätning utfärdas ett s.k. mätbesked. Köpare och säljare erhåller var sitt exemplar av mätbeskedet och detta ligger till grund för bestämmande av köpeskillingen för virket. Ett virkespartis mätbesked skall enligt Skogsstyrelsens föreskrifter innehålla bl.a. uppgifter om den fysiska eller juridiska person som har utfört mätningen, datum och plats för virkesmätningen, virkessäljare och virkesköpare, uppgifter som identifierar virkespartiet samt uppgifter om virkets volym och beskaffenhet. Virkets volym anges regelmässigt i kubikmeter fast mått under bark eller i kubikmeter toppmått under bark. Dessa mått anger hur mycket den massiva vedvolymen utan bark uppgår till. Utöver de angivna uppgifterna kan mätbeskedet också innehålla andra uppgifter som har avtalats mellan virkessäljare och virkesköpare eller som har bestämts inom en virkesmättningsförening.

5 Skattereduktion för stormvirke

5.1 Reduktionens syfte och utformning

Regeringens förslag: Den som i de särskilt stormdrabbade länen äger skogsmark med stormskadad skog och som säljer virke från denna tillgodoräknas, under vissa förutsättningar, skattereduktion baserad på den mängd virke som forslas ut ur skogen.

Skattereduktion ges för den del av lantbruksenhetens sammanlagda underlag som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark.

Promemorians förslag: Överensstämmer i allt väsentligt med regeringens förslag. Promemorian inkluderade emellertid inte bränsleved i det reduktionsgrundande underlaget och utgick vid fastställande av det reduktionsgrundande underlaget från registerfastigheter.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Jönköping*, *Domstolsverket*, *Skogsindustrierna* och *Föreningen Svenskt Näringsliv* lämnar förslaget utan erinran. *Länsrätten i Kronobergs län* ställer frågan om inte Uppvidinge kommun borde läggas till i bilagan till lagen men har i övrigt inga synpunkter på förslaget. *Skatteverket* tillstyrker i huvudsak förslaget, men har vissa synpunkter på olika detaljer i förslaget. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* tillsammans med *LRF Skogsägarna*,

Skogsstyrelsen, Skogsvårdsstyrelsen Jönköping-Kronoberg, Virkesmättningsföreningen Syd Ekonomisk Förening, Sveriges lantbruksuniversitetets skogsvetenskapliga fakultet, Sveriges Jordägareförbund och Skogssällskapet har inte heller något att erinra mot förslaget inriktning men har vissa synpunkter i fråga om skattereduktionens närmare utformning. Dessa tas upp i sitt sammanhang i det följande.

Skälen för regeringens förslag

Syftet med reduktionen

För att begränsa de skador som stormen har orsakat och för att förhindra ytterligare skador är det nödvändigt att så mycket som möjligt av det stormskadade virket snabbt tas om hand. Det finns annars en överhängande risk att det stormskadade virket blir föremål för förödande insektsangrepp. Insekter som massförökar sig i den skadade skogen skulle i en andra fas kunna angripa oskadade skogsbestånd och resultera i ytterligare betydande skador på skogen under de kommande åren. Den stora mängden stormfälld skog innebär också en kraftigt ökad risk för stora skogsbränder. Syftet med reduktionen är därför att ge drabbade skogsägare ett kraftfullt incitament för att så snart som möjligt ta hand om stormskadat virke. *Skogsstyrelsen* och övriga remissinstanser som har yttrat sig i denna del är positiva till att det skapas ett ekonomiskt incitament för ett snabbt omhändertagande av den stormskadade skogen.

Vem bör vara berättigad till reduktion?

Stöd i form av skattereduktion bör ges till den som äger skogsmark med stormskadad skog i de län där de mest omfattande skogsskadorna har uppkommit, dvs. i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Kalmar län, Jönköpings län, Hallands län, Västra Götalands län och Östergötlands län. Såväl fysiska som juridiska personer bör omfattas av stödet. *Sveriges Jordägareförbund* anser att även Örebro län bör omfattas av reduktionen. *Skogsstyrelsen* anser att den valda avgränsningen är lämplig. Övriga remissinstanser har inte några synpunkter på reduktionens geografiska avgränsning. Det bör framhållas att begränsningen till de län som har de mest omfattande skogsskadorna är densamma som i förslaget om skattebefrielse för diesel som används i arbetsmaskiner inom skogsnäringen (se avsnitt 6). Regeringen finner mot denna bakgrund inte skäl att frångå promemorians förslag.

Som ägare i detta sammanhang bör även anses den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare. Dit hör t.ex. en juridisk person som förvaltar en samfällighet och som är skattskyldig för samfällighetens inkomster. Exempel på sådana samfälligheter är häradsallmänningar, sockenallmänningar och allmänningsskogar.

Staten, landsting, kommuner och kommunalförbund är samhällseliga aktörer som är undantagna från skattskyldighet för inkomstskatt och omfattas inte av den föreslagna lagen.

Stödet bör utgå till skogsägare som från den skadade skogen avyttrar virke som avvercats på grund av stormen. *Sveriges Jordägareförbund* och *Skogssällskapet* anser att även så kallade driftsbolag bör omfattas av reduktionen. De anför att det förekommer att en skogsägare äger skogsfastigheten som fysisk person men bedriver den skogliga verksamheten genom en juridisk person, dvs. driftsbolaget. Regeringen anser att även ett driftsbolag bör kunna komma i åtnjutande av reduktionen under förutsättning att bolaget, direkt eller indirekt, har samma ägare som lantbruksenheten och att rätten att utnyttja skogen och tillgodogöra sig inkomsterna från denna tillkommer bolaget.

Lagrådet anser att frågan om en arrendator kan ha rätt till skattereduktion bör klargöras. Regeringen har i lagrådsremissen gjort bedömningen att endast ägaren till lantbruksenheten och, i vissa fall, så kallade driftsbolag kan få skattereduktion. Detta återspeglas också i lagtexten. Lagrådet påpekar att en arrendator enligt arrendeavtalet, med avvikelse från den allmänna bestämmelsen i 9 kap. 34 § jordabalken, kan ha rätt att avverka skog och tillgodogöra sig inkomster från skogen. En reglering för dessa undantagsfall har dock inte ansetts motiverad eller möjlig eftersom frågan hur skadan fördelar sig mellan avtalsparterna beror på hur de har reglerat sina mellanhavanden i det individuella fallet.

I det speciella fallet då lantbruksenhetens ägare avlider efter att han eller hon har avyttrat stormskadat virke, men innan alla villkor för reduktionen har uppfyllts bör ägarens dödsbo, make, sambo eller barn som tar över lantbruksenheten kunna få skattereduktion under förutsättning att de moment som krävs för att reduktion skall utgå fullföljs under den tid den nya ägaren eller, i förekommande fall, de nya ägarna äger lantbruksenheten. Det är fråga om en situation som man inte har kunnat råda över och då reduktionen annars riskerar att gå förlorad. En sådan ordning är också i linje med principen att den som får skogsinkomsterna från den stormskadade skogen är den som skall få skattereduktionen.

Det kan förekomma situationer där lantbruksenhetens ägare av olika anledningar har varit tvungen att avyttra enheten innan den föreslagna lagen om skattereduktion har trätt i kraft. Även för dessa speciella fall bör införas en särskild reglering som gör det möjligt för den som har avyttrat lantbruksenheten att få reduktion för det virke som har avyttrats under den tid han eller hon ägde enheten även om personen i fråga inte längre äger lantbruksenheten vid tidpunkten för ansökan. En nödvändig förutsättning för detta är att ansökan görs vid det första tillfälle som detta är möjligt, dvs. efter lagens ikraftträdande men senast den 2 maj 2006.

Skogsstyrelsen anser att det inte är nödvändigt att, såsom görs i promemorian, ställa krav på i vilka former virket skall ha avyttrats utan att det är tillräckligt att kräva att virket har avyttrats. Regeringen delar *Skogsstyrelsens* bedömning. Rotpostförsäljning/stämpling kommer ändå att uteslutas från reduktion eftersom mätning i dessa fall inte sker på det sätt som reduktionen förutsätter. Som föreslagits i promemorian bör reduktionen begränsas till de avyttringar som görs efter stormen.

Den som inte säljer virket från den stormskadade skogen utan i egen regi sköter avverkning, upparbetning och förädling till olika virkesprodukter kommer inte att omfattas av skattereduktionen eftersom reduktionen förutsätter att virket avyttras. *Sveriges Jordägareförbund*

anser att något krav på att virket har avyttrats inte bör uppställas, även om förbundet har förståelse för kravets betydelse som kontrollmoment. Enligt regeringens mening är dock kravet av stor betydelse ur kontrollsynpunkt eftersom det då finns två parter med motstående intressen. Kravet på avyttring är därför nödvändigt.

Stödet är tänkt att avse åren 2005 och 2006. Reduktionen bör således ges till den som före utgången av år 2006 avyttrar stormskadat virke om virket inom samma tid forslas ut ur skogen och mäts upp.

Skogsstyrelsen anser att tidsperioden för reduktionen bör avslutas den 1 augusti 2006. Enligt myndigheten gör reduktionen då störst nytta för att begränsa skadeverkningarna. En längre tid innebär inte att effekten uteblir men den blir störst om virket utforslas nämnda datum. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* tillsammans med *LRF Skogsägarna* anser att reduktionen bör omfatta tiden fram till den 1 juli 2007. *Sveriges Jordägareförbund* anser att reduktionen bör gälla även under år 2007. Som skäl anförs att resurserna för upparbetning och bortforsling inte kommer att räcka till varför upparbetning och bortforsling kommer att behöva ske även efter utgången av år 2006. *Virkesmätningsföreningen Syd* anför att det kan inträffa att mätning inte kommer att kunna ske inom angiven tid och föreslår därför att reduktionen kan baseras på inmätning som sker fram till den sista februari 2007. Regeringen kan instämma i den bedömning som *Skogsstyrelsen* har gjort beträffande tidsperiodens längd men anser samtidigt – bland annat mot bakgrund av vad remissinstanserna har anfört – att det ändå är nödvändigt att även låta hösten 2006 omfattas av reduktionen. Den i promemorian föreslagna tidsperioden fram till utgången av år 2006 får därför anses ändamålsenlig och tiden bör således varken förlängas eller förkortas.

Vad bör utgöra underlag för reduktionen?

Syftet med lagstiftningen är att ge incitament och stöd för att ta hand om och forsla ut stormfällt virke, framför allt på grund av det hot mot det kvarvarande och oskadade skogsbeståndet som en massförökning av insekter utgör, men även på grund av den brandrisk som den stormfällda skogen utgör. Den föreslagna lagstiftningen måste också ses mot bakgrund av de stora samhällsekonomiska värden som står på spel. Reduktionen bör därför baseras på den mängd virke som forslas ut ur den stormskadade skogen.

Skatteverket och *Skogsstyrelsen* anser att reduktionen bör avse taxeringsenheten lantbruksenhet i stället för registerfastighet. Detta skulle medföra stora förenklingar både för *Skatteverket* och den enskilde skogsägaren. Regeringen delar denna bedömning och lagförslaget har utformats i enlighet med detta. *Sveaskog AB* menar i en skrivelse att det även borde vara möjligt att bestämma underlaget för reduktionen på kommunnivå eller per församling. En sådan ordning är emellertid inte godtagbar med avseende på träffsäkerhet och skulle komplicera systemet på ett oacceptabelt sätt.

En skattereduktion kan inte ges utan tillgång till tillförlitliga uppgifter om det virke som kan ligga till grund för reduktionen. Det är därför som utgångspunkt rimligt att kräva att virket är av det slag som mäts enligt virkesmätningslagen och de föreskrifter som *Skogsstyrelsen* utfärdar med

stöd av lagen, dvs. sågtimmer av barrträd eller massaved. I den mån lövträd inte säljs som massaved, utan som sågtimmer, kommer sådant virke således inte att kunna ligga till grund för skattereduktion. Mot bakgrund av att andelen skadade lövträd enligt Skogsstyrelsens skadeinventering endast uppgår till några enstaka procent av den skadade skogen och att den helt övervägande delen lövträd normalt används som massaved är denna avgränsning högst rimlig. Till detta kommer att lövträd inte i samma utsträckning som barrträd utgör grogrund för massförökning av insekter. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* tillsammans med *LRF Skogsägarna* samt *Sveriges Jordägareförbund* anser att det incitament som reduktionen är avsedd att ge bör omfatta sortimenten sågtimmer inklusive klinttimmer och sågbar kubb av barr- och lövträd, massaved av barr- och lövträd, gängse förekommande specialsortiment av barr- och lövträd samt energived (rundved). *Skogssällskapet* anser att samtliga rundvirkessortiment bör omfattas av reduktionen. *Skogsstyrelsen* anser att även andra rundvirkessortiment än barrsågtimmer eller massaved bör omfattas av reduktionen. Enligt myndigheten gäller det i huvudsak energivedsortiment. Myndigheten ser vidare, av naturvårdsskäl, en nackdel med att lövmassaved omfattas av reduktionen men anser att så ändå bör vara fallet av praktiska skäl.

Regeringen delar remissinstansernas uppfattning att även energived bör omfattas av reduktionen. Barrträd som blir energived utgör en lika stor fara med avseende på insektsangrepp som de barrträd som blir sågtimmer eller massaved. I stället för termen energived bör dock termen bränsleved användas. En definition av begreppet bränsleved kan utformas med utgångspunkt i virkesmättningsföreningarnas mättningsbestämmelser för brännved. Enligt Virkesmättningsföreningen Syds generella mättningsbestämmelser får alla barrträdslag ingå i detta sortiment. Vidare skall veden vara minst 240 centimeter lång och ha en minsta diameter som uppgår till tre centimeter under bark på högkant. Med detta avses att toppdiametern på det tjockaste stället inte får understiga tre centimeter. För att utesluta grenar och andra avverkningsrester bör klargöras att fråga skall vara om stamved och att veden skall stock- eller travmätas. Grenar och avverkningsrester kan inte mätas med dessa metoder.

Enligt regeringens mening är det inte motiverat att komplicera systemet ytterligare med särregleringar för de olika specialsortiment som vissa remissinstanser har nämnt. Det är tillräckligt att konstatera att det förekommer virke som i och för sig uppfyller de allmänna kraven på sågtimmer eller massaved men som, i den praktiska virkeshandeln och på mätbeskeden, har mer specifika benämningar såsom plywoodtimmer, rotstockar/grovtimmer, kubb och klinttimmer och att även dessa underkategorier av sortimenten således är reduktionsgrundande.

De remissinstanser som anser att även sortiment som inte anges i virkesmättningslagen bör omfattas av reduktionen anför att dessa sortiment bör mätas av virkesmättningsförening eller på annat sätt enligt vedertagna metoder på virkesmarknaden. *Sveriges Jordägareförbund* anför vidare att kravet på mätning enligt virkesmättningslagen kommer att leda till problem genom att det i praktiken innebär att mätningen skall utföras av virkesmättningsföreningarnas virkesmätare, samtidigt som det kommer att vara brist på virkesmätare. *Sveriges Jordägareförbund* och

Skogssällskapet menar också att krav på mätning enligt virkesmätninglagen gör att exportvirke inte kommer att omfattas av reduktionen. Sveriges Jordägareförbund pekar därvid på att Skogsstyrelsens föreskrifter om virkesmätning inte är tillämpliga på exportvirke. Mot denna bakgrund bör man enligt förbundet godta mätning som genomförs enligt vedertagna metoder och god branschpraxis på området. Skogssällskapet framför liknande tankegångar.

Regeringen konstaterar inledningsvis att virkesmätninglagen och de föreskrifter som har utfärdats med stöd av lagen inte ställer några krav på att mätningen skall utföras av någon virkesmätningförening. Parterna har full möjlighet att anlita någon utomstående förrättningsman med erforderlig kompetens för att utföra mätningen och är inte hänvisade till någon virkesmätningförening. De krav som ställs i föreskrifterna till virkesmätninglagen är att mätningen skall utföras på visst sätt, t.ex. genom stock- eller travmätning, och resultera i ett mätbesked som bl.a. innehåller uppgifter om den som har utfört mätningen, datum och plats för virkesmätningen, virkessäljare och virkesköpare, uppgifter som identifierar virkespartiet, virkespartiets fast- eller toppcylindervolym fördelat på sågtimmer respektive massaved och, i förekommande fall, de andra beskaffenhetsklasser som parterna har avtalat om i det konkreta fallet. Det saknas anledning att i sak ge avkall på dessa krav. I fråga om s.k. exportvirke är Skogsstyrelsens mätföreskrifter emellertid inte formellt tillämpliga. På grund av detta bör den mätning som reduktionen kräver inte, såsom föreslås i promemorian, knytas till mätning enligt virkesmätninglagen. I stället för att kräva att mätningen formellt skall ske enligt virkesmätninglagen bör krävas att mätningen skall ske på sådant sätt som anges i de allmänna bestämmelserna i den föreskrift som Skogsstyrelsen har beslutat med stöd av virkesmätninglagen. De krav som avses är de som finns i första kapitlet i Skogsstyrelsens föreskrifter om virkesmätning (SKSFS 1999:1). För att berättiga till skattereduktion skall samtliga reduktionsgrundande sortiment mätas in på sätt som anges i denna del av föreskriften. I den mån exportvirke består av dessa sortiment och mäts in på detta sätt kommer det således att omfattas av reduktionen. I det här sammanhanget bör framhållas att det förhållandet att reduktionen formellt frikopplas från virkesmätninglagen inte innebär någon inskränkning i den lagens tillämpningsområde.

I enlighet med vad som tidigare sagts om skattereduktionens geografiska begränsning skall virket komma från skogsmark med stormskadad skog i särskilt stormdrabbade län. Mindre skador på skogen kan emellertid inte medföra att den anses skadad av storm på ett sätt som berättigar skogsägaren till stöd i form av skattereduktion. Stödet bör riktas till de hårdast drabbade skogsägarna. Skadan bör därför överstiga ett års tillväxt för att berättiga till reduktion. Detta villkor är i linje med de tankegångar som har framförts från skogsnäringen. LRF Skogsägarna har framfört uppfattningen att en normal årsavverkning är en lämplig gräns för att stöd skall ges. I promemorian föreslås att man i stället skall knyta an till begreppet årlig tillväxt eftersom man då kan använda uppgifter från den beskattningsdatabas som Skatteverket för enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, ibland kallad fastighetstaxeringsregistret.

Skatteverket anser att den årliga tillväxten kan beräknas med utgångspunkt i registrets uppgift om virkesförrådet den 1 januari 2005 och med användande av procentsatser som anger den länsvisa tillväxten. *Sveriges Jordägareförbund* anser att tillväxten skall fastställas som en procentsats av virkesförrådet. Förbundet anför att skogsägare med ungskog annars skulle komma att missgynnas. Om inte även sågtimmer av lövträd kommer att berättiga till reduktion anser förbundet att lövträdens tillväxt inte bör beaktas. *Skogsstyrelsen* anser dock att det är komplicerat med en definition av tillväxt som bygger på virkesförrådet och föreslår i stället att ett års tillväxt definieras med utgångspunkt i en absolut genomsnittlig volymtillväxt per hektar. Regeringen konstaterar att det med en schabloniserad metod – oavsett vilken som väljs – följer olika fördelar och nackdelar. I valet mellan de två metoder som har aktualiserats för beräkning av årlig tillväxt anser regeringen att den av *Skogsstyrelsen* förespråkade metoden bör användas. Den metod som bygger på virkesförrådet, helt frikopplat från skogsmarksarealen, skulle kunna leda till att den som i förhållande till skogsmarksarealen har helt ringa stormskador skulle komma att omfattas av reduktionen. Ett mycket litet virkesförråd resulterar nämligen med denna metod i en mycket liten årlig tillväxt. Enligt regeringens mening ger en skada relaterad till skogsmarksarealen ett bättre mått på skadans omfattning. Den årliga tillväxten bör därför beräknas med utgångspunkt i de genomsnittliga tillväxttalen för berörda län och dessa bör anges i en bilaga till lagen.

Sveriges Lantbruksuniversitets skogsvetenskapliga fakultet anser att de föreslagna tröskelvärdena för reduktionen är för höga. Fakulteten anser att det inte bör finnas någon lägsta gräns för reduktionen. Regeringen konstaterar att övriga remissinstanser inte har haft några synpunkter på föreslagen gräns om ett års tillväxt, även om synpunkter har lämnats på begreppets närmare innebörd. Inte heller i fråga om minimigränsen 200 kubikmeter fast mått under bark har övriga remissinstanser haft några synpunkter. Regeringen anser att dessa gränsvärden är rimliga. Skattereduktion bör således endast ges för den del av en stormskadad lantbruksenhets underlag, i form av avyttrat, utforslat och uppmätt virke, som överstiger ett års tillväxt. Förutom denna gräns bedömer regeringen att det är befogat med en absolut lägsta gräns. Den bör, i enlighet med vad som föreslås i promemorian, lämpligen bestämmas till 200 kubikmeter fast mått under bark.

För att underlätta bedömningen av om skogen är stormskadad i tillräcklig omfattning bör man dra nytta av de skadeinventeringar som *Skogsstyrelsen* har genomfört. De omfattar s.k. skogsvårdsdistrikt. I de inventerade områdena följer skogsvårdsdistrikten kommungränserna, även om mer än en kommun kan omfattas av ett distrikt. För att underlätta tillämpningen är det motiverat att i en bilaga till lagen ange de kommuner där skadorna på skogen enligt *Skogsstyrelsens* bedömning i genomsnitt överstiger den genomsnittliga årliga tillväxten i berörda län. Denna är enligt skogsstatistisk årsbok 2004 i genomsnitt 6,8 skogskubikmeter per hektar. För lantbruksenheter inom kommuner där de genomsnittliga skadorna överstiger detta värde bör som en presumptionsregel gälla att skogsmarken anses skadad i den omfattning som krävs för skattereduktion. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* tillsammans med *LRF Skogsägarna* menar att bilagan bör omfatta

ytterligare kommuner, men har inte angivit vilka dessa skulle vara. *Sveriges Jordägareförbund* anser att kommunerna Bjuv, Svalöv, Åstorp, Högsby och Uppvidinge bör läggas till i bilagan. *Länsrätten i Kronobergs län* och *Skogsvårdsstyrelsen Jönköping-Kronoberg* föreslår att Uppvidinge kommun läggs till i bilagan. *Skogsstyrelsen* föreslår mot bakgrund av gjorda uppskattningar och avstämningar att ytterligare vissa angivna kommuner skall läggas till i bilagan och att andra skall tas bort. Regeringen anser att Skogsstyrelsens förslag bör ligga till grund för bilagans utformning.

I de fall presumtionsregeln inte är tillämplig får det ankomma på skogsägaren att visa att skadorna på lantbruksenhetens skogsmark överstiger ett års tillväxt.

Eftersom Skogsstyrelsens skadeinventering inkluderar lövträd och eftersom även lövträd berättigar till reduktion i den mån de säljs som massaved bör den som inte omfattas av presumtionsregeln få räkna med lövträd vid bedömningen av om skadan på skogen är tillräckligt omfattande.

5.2 Reduktionens storlek

Regeringens förslag: Skattereduktion ges med 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av det virke som utgör underlaget för reduktionen.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges Lantbruksuniversitetets skogsvetenskapliga fakultet* menar att det inte är klarlagt att reduktionsbeloppet om 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark är optimalt för syftet. *Sveriges Jordägareförbund* anser att 50 kronor i detta sammanhang inte är något stort belopp.

Skälen för förslaget: Skogsstyrelsen har uppskattat att mängden skadat virke uppgår till drygt 73 miljoner skogskubikmeter i de aktuella länen. Detta motsvarar drygt 60 miljoner kubikmeter fast mått under bark. Myndigheten har även uppskattat att ca två tredjedelar, dvs. ca 40 miljoner kubikmeter fast mått under bark, av det stormskadade virket kommer att mätas in i en form som berättigar till skattereduktion. Regeringen menar att det är nödvändigt med ett kraftfullt incitament för att så snabbt som möjligt få ut virket ur skogen och därför bör en skattereduktion utgå med 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av det virke som avyttras, utforslas och mäts in.

5.3 Ansökan och beslut

Regeringens förslag: Ansökan om skattereduktion skall vara skriftlig och ges in till Skatteverket. Ansökan skall ha kommit in senast den 2 maj 2007. Beslut fattas av Skatteverket.

Promemorians förslag: Överensstämmer i allt väsentligt med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* föreslår att ägare till en lantbruksenhet skall lämna en gemensam ansökan. *Sveriges Jordägareförbund* anför att möjligheten att via skattekontot få ut eventuellt överskjutande del av reduktionsbeloppet inte får inskränkas.

Skälen för förslaget: För att upprätthålla ett rimligt mått av kontroll av att reduktionen endast kommer den avsedda kretsen av skogsägare till del krävs det vissa uppgifter. Några av dessa uppgifter kan bara lämnas av skogsägaren själv. Reduktionen kan därför inte endast baseras på uppgifter från t.ex. en virkesmättningsförening som har mätt det virke som ligger till grund för reduktionen. De uppgifter som enligt Skogsstyrelsens föreskrifter skall registreras vid virkesmätningen kan därför inte, t.ex. genom lämnande av kontrolluppgift, utan vidare läggas till grund för bedömningen av om rätt till skattereduktion föreligger och med vilket belopp. Det är dessutom svårt att uttömmande ange vilka som skulle vara skyldiga att lämna en sådan kontrolluppgift eftersom virkesmätning kan utföras även av annan än en virkesmättningsförening, så länge som mätningen uppfyller de allmänna krav på mätningen som framgår av föreskrifterna till virkesmätninglagen. Både kontrollskäl och praktiska skäl talar därför för att skattereduktion måste grundas på en ansökan från lantbruksenhetens ägare.

Skatteverket anser att ägare till en lantbruksenhet skall lämna en gemensam ansökan. Regeringen delar denna bedömning. Handelsbolag är inte egna skattesubjekt i fråga om inkomstskatt. Handelsbolag är dock skattskyldiga i fråga om fastighetsskatt. Fastighetsskatt utgår emellertid inte för lantbruksenheter, till den del de består av bl.a. skogsmark. När ett handelsbolag äger en lantbruksenhet med stormskadad skog bör skattereduktionen därför tillgodoräknas delägarna. Även handelsbolagsdelägare skall göra en gemensam ansökan. I ansökan skall anges hur reduktionen skall fördelas mellan delägarna. Även om delägare i lantbruksenheten respektive handelsbolagsdelägare skall lämna gemensam ansökan är de att betrakta som sökande i fråga om sin rätt till reduktion.

Skattereduktionen bör inte hanteras inom ramen för det ordinarie taxeringsarbetet. I stället bör – på samma sätt som i fråga om andra reduktioner – beslut om skattereduktion fattas för sig.

Om en ansökan har kommit in senast den 2 maj 2006 skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av slutlig skatt på grund av 2006 års taxering, eller om taxering inte sker detta år, vid 2007 års taxering. Kommer ansökan in senare än den 2 maj 2006 tillgodoräknas skattereduktionen vid debitering på grund av 2007 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, 2008 års taxering.

En ansökan om skattereduktion måste vara skriftlig. För att den skall kunna läggas till grund för ett beslut om skattereduktion måste den innehålla uppgifter om sökandens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, lantbruksenhetens beteckning, taxeringsenhetsnummer, kommun och län där enheten är belägen, sökandens andel i enheten, mängden stormvirke som har forslats ut från stormskogen samt datum för avyttring av stormvirket.

Av kontrollskäl bör krävas att sökanden till ansökan fogar en kopia av avtal eller motsvarande handling avseende avyttringen av virket samt kopia av mätbesked från den virkesmätning som reduktionen förutsätter.

Skogsvårdsstyrelsen Jönköping-Kronoberg anser att även den som har ingått ett muntligt avtal om försäljning och som inte kan uppvisa ett skriftligt avtal bör få del av reduktionen. Regeringen anser att även den som har ingått ett muntligt avtal bör kunna presteras en skriftlig handling som styrker avyttringen. Om sökandens skogsmark inte utgör stormskog genom tillämpning av presumtionsregeln, dvs. genom att skogsmarken befinner sig i en av de kommuner som uppräknas i bilagan till lagen, skall till ansökan fogas ett intyg på att stamvolymen hos de träd på lantbruksenhetens skogsmark som har skadats av stormen den 8–9 januari 2005 uppgår till mer än ett års tillväxt.

Reduktionen bör, i likhet med andra reduktioner, räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt. Den som inte alls eller endast till viss del kan räkna av reduktionen mot dessa skatter bör i stället tillgodoföras ett belopp som motsvarar den del av reduktionen som inte kan räknas av.

Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) tillsammans med *LRF Skogsägarna* anför att möjligheten till utbetalning av överskjutande skattereduktion gör att de kan ställa sig bakom förslaget i denna del även om vissa restriktioner för utbetalning finns genom kopplingen till skattekontot. *Sveriges Jordägareförbund* anför att möjligheten att via skattekontot få ut eventuellt överskjutande del av reduktionsbeloppet inte får inskränkas och att i annat fall ett alternativ till skattereduktionen måste hittas. Regeringen finner inte lämpligt eller motiverat att med avseende på skattereduktionen införa särskilda regler i fråga om skattekontot och formerna för utbetalning från detta. Den utbetalning som reduktionen kan resultera i skall hanteras inom ramen för existerande regler för skattekontot.

5.4 Skattetillägg, omprövning och överklagande

Regeringens förslag: Skattebetalningslagens (1997:483) bestämmelser om skattetillägg, omprövning och överklagande skall tillämpas i fråga om skattereduktionen.

Promemorians förslag: Överensstämmer i allt väsentligt med regeringens.

Remissinstanserna: Av remissinstanserna är det endast *Skatteverket* som närmare kommenterar denna del av förslaget. Skatteverket efterlyser vissa klargöranden och lämnar förslag på lagregleringens utformning.

Skälen för förslaget: I likhet med vad som gäller för andra reduktioner bör skattebetalningslagens (1997:483, SBL) bestämmelser om skattetillägg, omprövning och överklagande tillämpas i fråga om den nu aktuella skattereduktionen.

Om någon begär att den preliminära skatten skall ändras med hänsyn tagen till reduktionen kommer givetvis att krävas att den skattskyldige lämnar en preliminär självdeklaration innan preliminärdebiteringen kan sättas ned. När den preliminära skatten skall bestämmas finns inte nödvändigtvis något beslut om skattereduktion som den skattskyldige kan åberopa. Detta är inte heller erforderligt. Det är tillräckligt att det går att – på samma sätt som i fråga om den skattskyldiges inkomster – göra

en preliminär bedömning av skattereduktionens storlek i samband med att den preliminära skatten beräknas. När så bedöms nödvändigt kan krävas att den skattskyldige presenterar ett underlag som gör sannolikt att han kommer att vara berättigad till en skattereduktion av viss storlek.

Skatteverket önskar ett klarläggande i fråga om beteckningen på det belopp som tillgodoförs den som inte kan räkna av reduktionen mot de aktuella skatterna. Enligt regeringens mening är det inte nödvändigt och saknas även anledning att försöka inordna detta belopp i skattebetalningslagens begreppsapparat. Det är tillräckligt att klargöra hur det tillgodoförda beloppet skall behandlas. Det bör därför i lagtexten förtydligas att beloppet skall tillgodoföras den skattskyldige genom kreditering på dennes skattekonto. Det bör även klargöras att beloppet skall anges på slutskattebeskedet. Detta föranleder vissa tillägg i förhållande till den i promemorian föreslagna lagstiftningen.

Skatteverket anför också att skattebetalningslagens bestämmelse om företrädaransvar för skatt (12 kap. 6 § SBL) bör göras tillämplig vid krav på återbetalning av ett felaktigt tillgodofört belopp genom att det i skattebetalningslagen anges att ett sådant belopp är att anse som slutlig skatt. Enligt regeringens mening passar emellertid denna metod mindre väl in i lagen när den skattskyldige har fått ett för högt belopp *utbetalat* till sig. En sådan lösning skulle nämligen kräva ändringar också i 1 kap. 4 § SBL eftersom punkten två i denna paragrafs andra stycke, som avser *återbetalda* belopp, inte täcker den nu aktuella situationen. Överskjutande ingående mervärdesskatt är – i likhet med det belopp som tillgodoförs en skattskyldig som annars inte skulle kunna få del av skattereduktionen – inte ett belopp som skall betalas in till Skatteverket utan ett belopp som skall *betalas ut* till den skattskyldige och det är skälet till att denna situation har reglerats särskilt. Det är därför lämpligare att, såsom föreslås i promemorian, knyta an till den bestämmelsen som reglerar en situation mer lik den nu aktuella. Eftersom den föreslagna lagen om skattereduktion avses gälla endast vid 2006–2008 års taxeringar bör dessutom ändringarna i skattebetalningslagen göras så få som möjligt.

Skatteverket menar slutligen att det i skattebetalningslagen bör förtydligas att det belopp som tillgodoförs en skattskyldig som annars inte skulle kunna tillgodogöra sig skattereduktionen skall likställas med skatt. Med den föreslagna lagregleringen är detta emellertid inte nödvändigt. I stället framgår uttryckligen av lagförslaget hur beloppet skall behandlas i olika avseenden. Genom att bestämmelsen om företrädaransvar för överskjutande ingående mervärdesskatt som tillgodoräknats med ett för stort belopp görs tillämplig även i fråga om en för stor skattereduktion som tillgodoräknas den skattskyldige genom en kreditering på skattekontot kommer den som i egenskap av företrädare för en juridisk person är betalningsansvarig för detta belopp att likställas med skattskyldig (1 kap. 4 § tredje stycket 9 SBL).

Regeringens förslag: Reduktionsreglerna skall tillämpas vid 2006–2008 års taxeringar. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2006.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Kommenterar inte ikraftträdandet men har vissa synpunkter på den tid som reduktionen skall omfatta. Denna fråga behandlas i avsnitt 5.1 om reduktionens syfte och utformning.

Skälen för förslaget: Reduktionen skall avse avyttring, utforsling och mätning av virke under kalenderåren 2005 och 2006. Det innebär att reduktion kommer att kunna erhållas vid 2006 och 2007 års taxeringar för fysiska personer och juridiska personer som har kalenderår som räkenskapsår. För att även en juridisk person med brutet eller förlängt räkenskapsår skall kunna medges reduktion i samma utsträckning som de som har kalenderår som räkenskapsår bör, som tidigare nämnts, reduktion även kunna ske vid 2008 års taxering.

Det är angeläget att lagstiftningen kan träda i kraft så snart som möjligt. Den föreslagna skattereduktionen är emellertid ett statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Eftersom stödet syftar till att avhjälpa skador som har orsakats av en naturkatastrof bör det dock vara förenligt med EG-fördraget enligt artikel 87.2 b. Frankrike och Tyskland har tidigare fått stödåtgärder till skogsbruket godkända efter att omfattande skogsskador uppstått vid en storm i december 1999. Skattereduktionen måste emellertid notifieras hos och godkännas av Europeiska kommissionen innan den kan beslutas och träda i kraft. Något godkännande har ännu inte lämnats av kommissionen men regeringen bedömer att ett godkännande av förslaget kan fås i sådan tid att riksdagen kan beakta det vid sin behandling av denna proposition. Mot denna bakgrund bedöms lagstiftningen – under förutsättning att stödet godkänns av kommissionen – kunna träda i kraft tidigast den 1 januari 2006. Eftersom fråga är om lagstiftning som är till fördel för den enskilde finns inget hinder mot att den ges en retroaktiv tillämpning och tillämpas på avyttringar från och med den 8 januari 2005.

5.6 Följdändringar

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen. Slutlig skatt kan också bestämmas genom omprövningsbeslut och till följd av domstols beslut. Av 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483, SBL) framgår att med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 11 kap. 10 § SBL minskad med vissa uppräknade skattereduktioner.

Ett beslut om skattereduktion för stormvirke kommer att meddelas fristående och är inte ett taxeringsbeslut. Skattereduktionen kommer att tillgodoräknas den skattskyldige vid debitering av slutlig skatt. Detta föranleder en komplettering av bestämmelserna i 11 kap. 9 § SBL.

6 Skattebefrielse för diesel som används i skogsnäringens arbetsmaskiner

Prop. 2005/06:44

Regeringens förslag: Diesel som används i arbetsmaskiner inom yrkesmässig skogsbruksverksamhet i det stormdrabbade södra Sverige befrias från energiskatt och koldioxidskatt under perioden från och med den 8 januari 2005 till och med den 31 december 2006.

Skälen för regeringens förslag: Det finns ett behov av att öka och koncentrera avverkningen till de särskilt stormdrabbade länen för att hinna få ut virket i tid och därmed också behålla kvalitet både på virket och det kvarvarande skogsbeståndet. I de aktuella länen finns inte tillräckligt med arbetsmaskiner för att kunna avverka och ta ut virket ur skogen inom rimlig tid. Ett sätt att öka avverkningskapaciteten är att flytta arbetsmaskiner från andra delar av landet till de stormdrabbade länen. Det är även angeläget att förmå entreprenörer utanför landet att avverka inom detta område.

I budgetpropositionen för år 2005 (prop. 2005/06:1, volym 1) föreslog regeringen att skatten på diesel som används i arbetsmaskiner inom yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet skulle sättas ned med ca 2 kronor från 2005 års skattenivå för högbeskattad diesel. Riksdagen beslutade i enlighet med regeringens förslag (bet. 2004/05:FiU1, rskr. 2004/05:47, SFS 2004:1038). Sedan den 1 januari 2005 medges därför återbetalning med 77 procent av den del av drivmedelsskatten som utgör koldioxidskatt. För närvarande motsvarar det en nedsatt skattenivå på 1,64 kronor per liter jämfört med 3,65 kronor per liter diesel (miljöklass 1) utan nedsättning.

En ytterligare skattenedsättning för arbetsmaskiner inom yrkesmässig skogsbruksverksamhet kan ge ett incitament att öka antalet verksamma arbetsmaskiner i de områden som drabbats av stormen och därmed leda till ökad avverkning. Enligt regeringens mening bör därför den diesel som förbrukats i arbetsmaskiner inom skogsnäringen i de berörda områdena skattebefrias. En sådan befrielse bör endast ges under den tidsperiod som krävs för att hantera den stormfällda skogen.

Befrielsen bör ges för energiskatt och koldioxidskatt. Något behov av att även befria dieseln från svavelskatt finns inte. Svavelinnehållet i diesel är normalt så lågt att någon skatt inte tas ut. Skulle emellertid diesel användas med ett sådant svavelinnehåll att skatt skall utgå, finns ur ett miljöperspektiv inte skäl att befria från denna skatt.

Den föreslagna skattebefrielsen bör endast avse den del av skatten som inte återbetalats med stöd av den befintliga mer generella nedsättningen för diesel som används i arbetsmaskiner inom yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet. Det skall således inte vara möjligt att få delar av den påförda skatten på diesel återbetald två gånger. Den generella nedsättningen ges, som nämnts ovan, med 77 procent av koldioxidskatten. Regeringens förslag innebär att diesel som förbrukats i yrkesmässig skogsbruksverksamhet i de stormdrabbade länen även befrias från energiskatten och de återstående 21 procenten av koldioxidskatten.

Med arbetsmaskiner avses motordrivna fordon med undantag för personbilar, lastbilar och bussar som används inom skogsbruket. De fordon som bör komma i fråga är traktorer, motorredskap och terrängmotorfordon. Skattelättnaden avser således exempelvis inte skogsnäringsens timmertransporter på väg, utan endast hantering inom själva skogsbruket. Arbetsmaskiner som inte räknas som motordrivna fordon omfattas inte av skattebefrielsen. Bensindrivna arbetsmaskiner berörs inte heller av skattebefrielsen.

De områden som drabbats av skador av större omfattning i skogsbeståndet med anledning av stormen är belägna i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Kalmar län, Jönköpings län, Hallands län, Västra Götalands län och Östergötlands län. Skattebefrielsen bör därför geografiskt begränsas till dessa län.

En skattebefrielse inom ett regionalt avgränsat område innebär en viss risk för att befrielsen utnyttjas även för avverkning av skog som inte drabbats av stormen. Det finns i praktiken inga möjligheter att kontrollera att skattebefriad diesel endast används i samband med avverkning av stormfälld skog. En begränsning av skattebefrielsen till diesel som använts vid avverkning av stormfälld skog är således inte lämplig utifrån en administrativ synvinkel. Skattebefrielsen bör därför omfatta allt yrkesmässigt skogsbruk i det aktuella området.

Skogsstyrelsen har uppskattat att arbetet med att ta hand om den skadade skogen kan komma att pågå till utgången av år 2006. Skattebefrielsen bör därför gälla retroaktivt från och med tidpunkten för stormens början, dvs. den 8 januari 2005 och upphöra den 31 december 2006.

För att få del av skattebefrielsen bör krävas att Skatteverket beslutar om att påförd skatt skall återbetalas efter ansökan från den som är berättigad till nedsättningen. Skattebefrielsen för de arbetsmaskiner som används i de skadedrabbade områdena bör hanteras i det befintliga systemet för återbetalning av skatt på diesel. Även om ett återbetalningssystem är förenat med begränsningar i kontrollavseende bedömer regeringen ändå att detta alternativ erbjuder avsevärt bättre möjligheter till kontroll än att skapa ett system som ger aktörerna möjlighet att köpa diesel obeskattad direkt från leverantören.

En komplikation ur kontrollsynpunkt är att de aktuella arbetsmaskinerna kan användas i annan näringsverksamhet än skogsbruk. Det finns även risk för fusk genom att den diesel som köps för användning i arbetsmaskinerna i stället används i personbilar, lastbilar eller bussar. För att kunna utföra en rimlig kontroll krävs en tillfredsställande dokumentation. I propositionen till det befintliga systemet för återbetalning av dieselskatt (prop. 2004/05:1, volym 1) uttalade regeringen att det borde krävas att avverkad trädvolym och antal arbetade timmar dokumenteras. Den skattebefrielse som nu föreslås ges under begränsad tid och inom ett avgränsat geografiskt område. Det bör därför kunna ställas högre krav på sökanden än vid den mer generella nedsättningen för diesel som används i arbetsmaskiner inom yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet. Det bör kunna krävas att t.ex. fakturor och avtal med uppdragsgivare lämnas in av sökanden till Skatteverket i samband med ansökan om återbetalning. Om

skogsägaren avverkar egen skog bör förutom fakturor avseende inköpt diesel även mätbesked avseende mängden levererat virke inges.

Liksom vid skattenedsättningen för arbetsmaskiner inom yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet bör huvudregeln vara att skatten återbetalas kalenderårsvis, men att kvartalsvis återbetalning kan ske vid större förbrukning. Ansökan skall även vid en fullständig skattebefrielse lämnas till Skatteverket inom ett år efter kalenderårets eller kalenderkvartalets utgång. Återbetalning medges endast för den del av det återbetalningsberättigade beloppet som överstiger 1 000 kronor per kalenderår.

Statligt stöd som ges genom en skattebefrielse kan omfattas av EG-rättens statsstödsregler. Om ett sådant stöd anses som försumbart och därmed inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna eller snedvrider konkurrensen anses det emellertid inte oförenligt med statsstödsreglerna. Enligt kommissionens förordning om tillämpning av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse får det totala stödet inte överstiga 100 000 euro under en treårsperiod för att anses vara försumbart. I 18-20 §§ förordningen (1988:764) om statligt stöd till näringslivet regleras tillämpningen av kommissionens förordning närmare. Av 20 § framgår att treårsperioden räknas från dagen då stödet beviljas.

Under förslaget beredning och vid underhandskontakter med kommissionen har framkommit att den föreslagna skattebefrielsen och annat stöd av mindre betydelse inte torde överstiga den angivna beloppsgränsen. Mot bakgrund härav bedömer regeringen att skattebefrielsen kan ges inom ramen för försumbart stöd.

Det är endast den del av den totala skattenedsättningen som överstiger den generellt lägre skattesatsen för diesel som används i arbetsmaskiner som utgör stöd. *Lagrådets* föreslagna utformning av lagtexten skulle innebära att även nedsättningen från nivån för högbeskattad diesel till den generellt lägre skattenivån som används för arbetsmaskiner, skulle utgöra stöd. Den av *Lagrådet* föreslagna lagtexten behöver därför justeras.

I samband med skatteutskottets behandling av en skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus (prop. 2003/04:163, bet. 2004/05:SkU3, rskr. 2004/05:1, SFS 2004:752) beslutade utskottet att inhämta *Lagrådets* yttrande över förslaget. I ett yttrande den 15 juni 2004 kritiserade *Lagrådet* avsaknaden av bestämmelser som ser till att reduktionen inte kommer i konflikt med EG-rättens statsstödsregler. *Lagrådet* föreslog också att det i lagen skulle införas en erinran om att reduktionen inte fick överstiga 100 000 euro under en treårsperiod. Skatteutskottet följde *Lagrådets* förslag. Regeringen föreslår att en bestämmelse motsvarande den som i detta avseende förts in i lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus även skall tas in i energiskattelagen för nu aktuell skattebefrielse.

Förslaget föranleder ändringar i 6 a kap. 1 §, 9 kap. 7 och 8 §§ samt 11 kap. 10 § lagen om skatt på energi.

7 Kontrolluppgift avseende avyttring av utsläppsrätter

Prop. 2005/06:44

Regeringens förslag: Statens energimyndighet skall inte längre vara skyldig att i en kontrolluppgift avseende avyttring av utsläppsrätter lämna uppgift om försäljningspriset.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Statens energimyndighet* har tillstyrkt förslaget. *Skatteverket* har anfört att ändringen kan innebära betydande svårigheter för verket att både planera omfattning och inriktning av kontroller och praktiskt genomföra kontroller. Enligt verket talar därför kontrollskäl för att en kontrolluppgift avseende avyttring av utsläppsrätter även bör lämnas av värdepappersinstitut i de fall de är skyldiga att upprätta avräkningsnota enligt 3 kap. 9 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 11 kap. 15 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall kontrolluppgift lämnas om avyttring av utsläppsrätter. Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Statens energimyndighet. I kontrolluppgiften skall enligt 11 kap. 15 § tredje stycket lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter uppgift lämnas om antalet avyttrade utsläppsrätter samt försäljningspriset.

I EU-kommissionens registerförordning finns bestämmelser om det registersystem som gäller för handeln med utsläppsrätter (kommissionens förordning (EG) nr 2216/2004 av den 21 december 2004 om ett standardiserat och säkert registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG, EUT L 386, 29.12.2004, s. 1, Celex 32004R2216). Bestämmelserna är direkt tillämpliga i medlemsstaterna. Enligt artikel 9.5 i registerförordningen får varken gemenskapens centrala register eller de nationella registren kräva att kontoinnehavare lämnar information om priser på utsläppsrätter. Statens energimyndighet kommer därför inte att ha kännedom om försäljningspriset på utsläppsrätter som har överlåtits. Myndigheten kan följaktligen inte lämna kontrolluppgift i fråga om försäljningspriset vid avyttring av utsläppsrätter.

Skatteverket har anfört att utan vetskap om försäljningspriset uppstår betydande svårigheter för verket att både planera omfattning och inriktning av kontroller och praktiskt genomföra kontroller. Enligt verket talar därför kontrollskäl för att en kontrolluppgift avseende avyttring av utsläppsrätter även bör lämnas av värdepappersinstitut i de fall de är skyldiga att upprätta avräkningsnota enligt 3 kap. 9 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.

Det bör inte uppkomma några betydande svårigheter att genomföra de kontroller som behövs avseende avyttringar av utsläppsrätter. Antalet överlåtelser av utsläppsrätter med fysiska personer eller dödsbon inblandade har hittills varit mycket få och kan förväntas bli få även i fortsättningen. Det bör vara tillräckligt att Statens energimyndighet, som i egenskap av kontoföringsmyndighet kommer att ha information om överlåtelserna, lämnar kontrolluppgift om antalet avyttrade utsläppsrätter

utan att ange försäljningspriset. Skatteverket kommer därmed att få kännedom om vilka fysiska personer och dödsbon som har avyttrat utsläppsrätter. De uppgifter som behövs för en beskattning får i dessa fall hämtas från deklARATIONERNA för dessa personer. En fördel med denna lösning är att Statens energimyndighet även i fortsättningen har ansvaret för att lämna kontrolluppgifter avseende både innehav och avyttring av utsläppsrätter.

På grund av det anförda bör 11 kap. 15 § tredje stycket lagen om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter inte längre gälla såvitt avser skyldigheten för Statens energimyndighet att lämna kontrolluppgift om försäljningspriset vid avyttring av utsläppsrätter.

8 Offentligfinansiella effekter, m.m.

Förslagets effekter för de offentliga finanserna

Med utgångspunkt i en skattereduktion på 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark kan, utifrån Skogsstyrelsens bedömningar om skadad och utforslad virkesmängd, det skattebortfall som uppstår till följd av skattereduktionen beräknas till två miljarder kronor.

Enligt statistik från Statistiska centralbyrån för år 2003 samt utifrån den prognos som gjorts av Statens energimyndighet år 2004, har det uppskattats att användandet av diesel som drivmedel i arbetsmaskiner inom skogsnäringen uppgår till 150 000 m³ per år. Det har antagits att 50 procent av den uppskattade förbrukningen kommer att omfattas av skattelättnaden.

Med denna utgångspunkt har den periodiserade budgetförsvagningen för offentlig sektor vid en befrielse från skatt på diesel som används för arbetsmaskiner inom skogsnäringen i berörda län beräknats till ca 100 miljoner kronor för år 2005. Den periodiserade budgetförsvagningen för hela den tvåårsperiod som befrielsen ges har beräknats till ca 200 miljoner kronor.

Ändringen i lagen (2001:1227) om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter innebär inga effekter för de offentliga finanserna.

Förslagets effekter för Skatteverket och förvaltningsdomstolarna

Skattereduktionen kommer att ge upphov till en viss tillfällig kostnadsökning för Skatteverket på grund av hanteringen av reduktionen under de närmaste åren. Regeringen bedömer att denna kostnadsökning kan finansieras inom befintlig anslagsram.

Reduktionen kan även ge upphov till en ökad ärendemängd hos vissa av de allmänna förvaltningsdomstolarna. Även om regelverket i allt väsentligt föreslås ges en mekanisk utformning och antalet överklaganden i relation till antalet ansökningar därmed kan antas bli jämförelsevis få och vara av enkel beskaffenhet så kan det komma att innebära en viss kostnadsökning för domstolarna. Regeringen bedömer att även denna kostnadsökning kan finansieras inom befintlig anslagsram.

Mot bakgrund av vad som sagts ovan i avsnitt 6 om administrationen av skattebefrielsen för diesel kommer arbetsbelastningen att öka för Skatteverket, särskilt i samband med lagens ikraftträdande. Skatteverket har uppskattat kostnaden till 2,9 miljoner kronor. Regeringen bedömer att de ökade kostnaderna med anledning av en högre arbetsbelastning kan hanteras inom Skatteverkets befintliga anslag.

Skattebefrielsen väntas inte medföra några nämnvärt ökade kostnader för de allmänna förvaltningsdomstolarna eller andra myndigheter. Eventuella merkostnader som kan uppkomma skall dock finansieras inom befintliga anslagsramar.

Förslagets effekter för små företag

Skattereduktion eller skattebefrielse som utgår för en avgränsad näringssektor och som dessutom är begränsad geografiskt ställer krav på att de som är berättigade till reduktionen respektive skattebefrielsen skall upprätta erforderlig ansökan som innehåller vissa uppgifter. Dessa högst rimliga uppgiftskrav måste ställas i relation till den fördel som skattereduktionen och skattebefrielsen innebär och är nödvändiga för att kunna bedöma om rätt till dessa stöd föreligger och med vilket belopp.

Den ytterligare återbetalningen av dieselskatt för skogsnäringen bygger på samma förfarande som det som används vid återbetalningen av skatten på diesel som används i arbetsmaskiner inom jordbruk, skogsbruk och vattenbruk. Det kan dessutom antas att visst underlag redan tagits fram av denna anledning. Mot denna bakgrund bedöms ett förfarande med återbetalning för att kunna få del av skattebefrielsen inte medföra några betydande administrativa effekter för små företag.

Ändringen i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter innebär inga effekter för små företag.

Miljöeffekter

Genom sina egna branschorganisationer genomför skogsägare och skogsmaskinföretagare tillsammans med fackföreningarna en frivillig miljöcertifiering. Certifieringskraven är enligt branschen starkt normbildande och får därmed genomslag hos det stora flertalet maskinanvändare inom skogsbruket. I denna certifiering tillämpas enligt uppgift ett strikt krav på att diesel av miljöklass 1 skall användas. Mot denna bakgrund samt med hänsyn till de skärpta avgaskkrav som nyligen beslutats på EG-nivå och att den föreslagna skattebefrielsen för diesel är tidsbegränsad, bedömer regeringen att befrielsen kan accepteras ur ett miljöperspektiv.

9.1 Förslaget till lag om skattereduktion för virke från stormfäld skog vid 2006–2008 års taxeringar

1 §

I paragrafen finns den grundläggande bestämmelsen om att ägare till en lantbruksenhet med stormskog kan tillgodoräknas skattereduktion vid 2006–2008 års taxeringar. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare. Vad som avses med stormskog och stormvirke definieras i 3 och 4 §§. Med lantbruksenhet avses (se 2 §) detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229, IL), vilket enligt 2 kap. 15 § IL, avser detsamma som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152, FTL). Definitionen av en lantbruksenhet finns i 4 kap. 5 § 6 FTL.

Av *andra stycket* framgår att om ett svenskt handelsbolag äger en lantbruksenhet med stormskog så skall skattereduktionen tillgodoräknas delägarna.

Tredje stycket innehåller en särskild reglering för så kallade driftsbolag. Det förekommer att ägaren till en lantbruksenhet låter bedriva den skogliga verksamheten i ett bolag som denne äger, det så kallade driftsbolaget. Enligt första stycket tillkommer skattereduktionen ägaren av en lantbruksenhet med stormskog. Eftersom ett aktiebolag i den i tredje stycket angivna situationen skall anses vara lantbruksenhetens ägare innebär det att reduktionen i detta fall tillkommer aktiebolaget. Om ett handelsbolag äger en lantbruksenhet med stormskog tillkommer, enligt andra stycket, skattereduktionen delägarna. Eftersom handelsbolaget i den i tredje stycket angivna situationen skall anses vara lantbruksenhetens ägare innebär detta att reduktionen i den angivna situationen tillkommer delägarna.

Aktiebolaget eller handelsbolaget skall behandlas som ägare endast så länge som förutsättningarna i tredje stycket är uppfyllda.

För att de krav som ställs i fråga om utnyttjande av skogen och inkomsterna från denna skall vara uppfyllda krävs att det av avtal framgår att rätten att utnyttja skogen och inkomsterna från denna helt och fullt tillkommer bolaget. Kravet på att lantbruksenheten och driftsbolaget skall ha samma ägare innebär att ägarkretsen skall vara identisk. Även ett indirekt ägande omfattas. Detta har klargjorts i förhållande till lagrådsremissen. Genom möjligheten till indirekt ägande behöver lantbruksenheten och driftsbolaget inte direktägas av samma subjekt så länge som de, genom ett eller flera bolag, ytterst har samma ägarkrets. Följande exempel kan illustrera innebörden av detta. Aktiebolaget A äger aktiebolaget B som fungerar som koncernens driftsbolag och som i sin tur äger aktiebolagen C och D. Samtliga bolag äger lantbruksenheter. Driftsbolaget B kan då få skattereduktion för virke från lantbruksenheter eftersom dessa och driftsbolaget, direkt eller indirekt, har samma ägare, nämligen A.

Av *fjärde stycket* framgår att denna lag inte tillämpas på staten, landsting, kommuner och kommunalförbund.

2 §

Av paragrafen framgår att termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inte annat framgår av lagen, och att med skogsmark avses detsamma som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Skogsmark definieras i 2 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen.

3 §

I paragrafen definieras stormskog. Med detta begrepp avses enligt *första stycket* skogsmark som är belägen på en lantbruksenhet i de uppräknade länen (*punkt 1*), om stamvolymen hos de träd på lantbruksenhetens skogsmark som har skadats av stormen den 8–9 januari 2005 motsvarar mer än ett års tillväxt (*punkt 2*). Hur ett års tillväxt beräknas anges i 6 §. Med skadade träd i punkten 2 avses detsamma som i de skadeinventeringar som Skogsstyrelsen har utfört. Ett träd är således skadat om det är omkullblåst, avbrutet under halva trädhöjden eller lutar mer än 30 grader. Även träd där merparten av den levande trädkronan är avbruten får anses skadat i den mening som avses. Bestämmelsen innebär att de samlade skadorna på den skogsmark som ingår i lantbruksenheten kommer att jämföras med den samlade tillväxten på enhetens skogsmarksareal. Om skadorna överstiger ett års tillväxt kommer all skogsmark som ingår i lantbruksenheten att utgöra stormskog. Det är emellertid endast stormvirke enligt 4 § som berättigar till reduktion, dvs. virke som har avverkats på grund av stormen den 8–9 januari 2005.

Andra stycket innehåller en presumptionsregel enligt vilken kravet på stormskadans omfattning i första stycket 2 alltid skall anses uppfyllt om lantbruksenheten ligger i någon kommun som anges i bilaga 1 till lagen. Bilagan anger särskilt stormdrabbade kommuner i de län som omfattas av reduktionen.

4 §

I paragrafen definieras stormvirke som sågtimmer av barrträd från stormskog samt massaved eller bränsleved från sådan skog, om virket har avverkats på grund av stormen den 8–9 januari 2005. De två förstnämnda sortimenten är de som omfattas av och skall mätas enligt virkesmätningenslagen (1966:209). Beträffande dessa sortiment kan allmänt sägas att sågtimmer är timmer som, med hänsyn till sin högre kvalitet, är lämpligt att såga och massaved utgörs av virke som, med hänsyn till sin lägre kvalitet, är lämpligt som råvara för massatillverkning. I Skogsstyrelsens föreskrifter om virkesmätning (SKSFS 1991:1) anges vissa grundläggande krav på dessa sortiment. Utöver dessa kan köpare och säljare avtala om ytterligare krav på virket. Vad som avses med bränsleved anges i 5 §. När virket är av angivna sortiment anges detta i det mätbesked som utfärdas vid den virkesmätning som reduktionen förutsätter enligt 10 §. Det förekommer emellertid att virke som i och för sig uppfyller de allmänna kraven på sågtimmer eller massaved, i den praktiska virkeshandeln och på mätbeskeden, har mer specifika benämningar såsom plywoodtimmer, rotstockar/grovttimmer, kubb och klentimmer. Även dessa underkategorier av sortimenten är således reduktionsgrundande.

5 §

I paragrafen definieras bränsleved som stamved av barrträd om veden stock- eller travmäts, är ägnad för energiproduktion, har en längd som inte understiger 240 centimeter och har en största toppdiameter som inte understiger tre centimeter. Eftersom definitionen endast omfattar stamved omfattas inte grenar eller andra avverkningsrester. Att virket har varit av den beskaffenhet som förutsätts skall framgå av mätbeskedet. Mätbeskedets uppgift om virkets beskaffenhet bör som regel alltid godtas om den inte av någon anledning framstår som uppenbart felaktig.

6 §

Av paragrafens *första stycke* framgår att med ett års tillväxt avses i denna lag produkten av lantbruksenhetens skogsmarksareal den 1 januari 2005 enligt den beskattningsdatabas som Skatteverket för enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och det tillväxttal som enligt bilaga 2 till lagen gäller för det län där lantbruksenheten är belägen. Den sålunda beräknade tillväxten uttrycks i skogskubikmeter. Den beskattningsdatabas som åsyftas kallas vanligen fastighetstaxeringsregistret. Tillväxttalen i bilagan är de för länen genomsnittliga och anger tillväxten i skogskubikmeter per hektar. Om skogsmarksarealen på en lantbruksenhet i t.ex. Jönköpings län uppgår till 100 hektar utgör den årliga tillväxten således 530 skogskubikmeter (100 hektar x 5,3 skogskubikmeter/hektar). Den årliga tillväxten för lantbruksenheten bestäms med hänsyn till skogsmarksarealen den 1 januari 2005. Det innebär att efterföljande förändringar av lantbruksenhetens skogsmarksareal, t.ex. genom att en i enheten ingående fastighet med skogsmark överlåts, inte beaktas inom ramen för det förenklade och schabloniserade system som reduktionen bygger på.

Av *andra stycket* framgår att om lantbruksenheten har bildats efter den 1 januari 2005 så beräknas tillväxten på enhetens skogsmarksareal som den anges vid tidpunkten för enhetens bildande. Denna bestämmelse är nödvändig för att fastställa en årlig tillväxt för nybildade lantbruksenheter.

7 §

I paragrafen definieras vad som vid tillämpningen av lagen avses med virkesmätning. Med detta avses enligt *första stycket* att virkets volym och beskaffenhet bestäms. Som en del i bedömningen av virkets beskaffenhet ingår att virket indelas i sortiment, baserat på användningsområde. De sortiment som är reduktionsgrundande är de som anges i 4 §.

Enligt *andra stycket* skall virkesmätningen utföras på sådant sätt som anges i de allmänna bestämmelserna i de föreskrifter som Skogsstyrelsen har utfärdat med stöd av virkesmätninglagen (1966:209) och dokumenteras i ett sådant mätbesked som avses i dessa föreskrifter. Detta gäller samtliga reduktionsgrundande sortiment. De allmänna bestämmelser som avses är de som finns i första kapitlet i Skogsstyrelsens föreskrifter om virkesmätning (SKSFS 1999:1). I dessa anges hur mätningen skall gå till och vad ett mätbesked skall innehålla.

8 §

Paragrafen anger hur omräkning mellan olika volymmått skall göras vid tillämpningen av lagen. Detta är nödvändigt eftersom den årliga tillväxten anges i skogskubikmeter och eftersom virke ibland mäts i kubikmeter toppmått under bark samtidigt som reduktionen baseras på måttet kubikmeter fast mått under bark.

Enligt *första strecksatsen* skall vid omräkning från skogskubikmeter till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 0,84 användas och enligt *andra strecksatsen* skall vid omräkning från kubikmeter toppmått under bark till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 1,20 användas. Således motsvarar t.ex. 2 skogskubikmeter 1,68 kubikmeter fast mått under bark ($2 \times 0,84$) och 2 kubikmeter toppmått under bark motsvarar 2,40 kubikmeter fast mått under bark ($2 \times 1,20$).

Kubikmeter fast mått under bark och kubikmeter toppmått under bark är volymmått som används vid virkesmätning. Dessa mått anger hur mycket den massiva vedvolymen utan bark uppgår till.

9 §

I paragrafen anges villkor för skattereduktionen. Av *första stycket* framgår att reduktion tillgodoräknas den som ägt lantbruksenheten vid tidpunkten för avyttring, utforsling och mätning enligt 10 § (*punkt 1*) och som därefter varit ägare till enheten under tiden fram till ansökningstillfället (*punkt 2*). I detta sammanhang kan noteras att driftsbolag skall behandlas som lantbruksenhetens ägare om förutsättningarna i 1 § tredje stycket är uppfyllda. För att kravet på ägande i första stycket skall vara uppfyllt i dessa fall krävs således att förutsättningarna i 1 § tredje stycket är uppfyllda under hela den tid som avses i första stycket.

Av *andra stycket* framgår att den som har avyttrat lantbruksenheten efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2006 tillgodoräknas skattereduktion om han eller hon ägt lantbruksenheten vid tidpunkten för avyttring enligt 10 § och ansöker om reduktion senast den 2 maj 2006. I förhållande till lagrådsremissen har dels lagtexten förtydligats, dels gjorts en justering för att sökanden skall kunna tillgodoräknas skattereduktion även om denne inte längre äger lantbruksenheten vid tidpunkten för utforsling och inmätning av det avyttrade virket. Utforsling och inmätning av det avyttrade virket kan alltså ske även efter att lantbruksenheten har avyttrats. Den bortre tidsgränsen för dessa moment utgörs av den tidpunkt då ansökan om skattereduktion görs (jfr 11 §). Ansökan skall i dessa fall göras senast den 2 maj 2006.

Tredje stycket är nytt i förhållande till lagrådsremissen. Det reglerar situationen då lantbruksenhetens ägare avlider efter att han eller hon har avyttrat stormskadat virke, men innan alla villkor för reduktionen har uppfyllts. Då kan i stället ägarens dödsbo eller make, sambo eller barn som tar över lantbruksenheten få skattereduktionen under förutsättning att samtliga villkor för reduktionen sedermera uppfylls av den nya ägaren eller, i förekommande fall, de nya ägarna. Därvid anses den nya ägaren ha uppfyllt de villkor som har uppfyllts av den tidigare ägaren.

10 §

I paragrafen anges vad som utgör underlag för reduktionen. Det skall enligt *första stycket* vara fråga om stormvirke som efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007 uppfyller villkoren i första – tredje punkterna.

Enligt *första punkten* skall virket avyttras.

Enligt *andra punkten* skall virket forslas ut ur stormskog belägen på lantbruksenheten. Kravet på utforsling av virket från skogen motsvarar det krav som finns i 29 § skogsvårdslagen (1979:429). Kravet har mot bakgrund av bestämmelsens syfte och allmänt språkbruk ansetts innebära att virket skall ha forslats bort från hygget och ut till väg eller till för ändamålet avsedd lagrings- eller uppläggsplats. Huruvida detta krav är uppfyllt framgår av de mätbesked som i enlighet med Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 1999:1) utfärdas vid den virkesmätning som reduktionen förutsätter. På dessa anges var virket har mätts. Om det framgår att mätningen har skett vid t.ex. skogsbilväg, sågverk, industri, lagringsplats, etc. så är kravet på utforsling uppfyllt.

Enligt *tredje punkten* skall virket mätas vid virkesmätning. Vad som avses med virkesmätning anges i 7 §. Att erforderlig mätning har skett styrks genom det mätbesked som utfärdas efter mätningen.

Samtliga virkessortiment som omfattas av definitionen av stormvirke i 4 § och som ingår i underlaget för reduktionen enligt förevarande paragraf utgörs av stamved. Kraven i första–tredje punkterna innebär således att virket skall avyttras, forslas ut ur skogen och mätas in i form av stamved.

Av *andra stycket* framgår att skattereduktion under lagens tillämplighetstid, dvs. under den period som taxeras 2006–2007 och i förekommande fall även 2008, bara ges för den del av lantbruksenhetens sammanlagda underlag som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark. Dessa gränser gäller således *per lantbruksenhet* och för hela den tid som reduktion kan komma i fråga. Det innebär att om underlaget från lantbruksenheten en gång har kommit upp till erforderlig nivå så erhålls reduktion därefter för allt stormvirke som forslas ut från skogsmarken på lantbruksenheten. Eftersom bestämmelsen tar sikte på det ackumulerade underlaget hänförligt till en lantbruksenhet bör framhållas att tidigare ansökningar rörande en viss lantbruksenhet kommer att finnas hos Skatteverket när en senare ansökan skall prövas. Hur stor volym som har mätts in vid den virkesmätning som reduktionen förutsätter framgår av de mätbesked som utfärdas efter mätningen. Det är den uppmätta *bruttovolymen* för de reduktionsgrundande sortimenten, dvs. volymen före kvalitetsavdrag, som ligger till grund för reduktionen. Mätbeskedets uppgift om den inmätta volymen bör som regel alltid godtas om den inte av någon särskild anledning framstår som felaktig eller orimlig.

Av *tredje stycket* framgår att vid tillämpningen av andra stycket så skall den del av underlaget som inte berättigar till reduktion anses hänförlig till de äldsta mätbeskeden. Eftersom sökanden enligt 9 § normalt skall äga lantbruksenheten såväl vid tidpunkten för mätning som vid tidpunkten för ansökan innebär bestämmelsen att avräkningen av ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark, skall göras från tidigare ägares mätbesked framför senare ägares mätbesked.

Eftersom den som har sålt sin lantbruksenhet under år 2005, enligt vad som följer av 9 § andra stycket och 11 § andra stycket, emellertid har tiden fram till ansökan på sig att forsla ut och mäta in virket, kan det i dessa fall inträffa att en senare ägare hinner avyttra, forsla ut och mäta in virke innan den tidigare ägaren har mätt in sitt avyttrade virke. I sådana fall kommer den senare ägarens mätbesked att vara äldre än den tidigare ägarens. För att avräkningen också i detta fall skall ske hos den tidigare ägaren klargörs i *andra meningen* att tidigare ägares mätbesked alltid skall anses vara äldre än senare ägares mätbesked om lantbruksenheten har bytt ägare.

Regleringen i tredje stycket får betydelse om en tidigare och en senare ägare samtidigt har anhängiggjorda ansökningar om reduktion för virke från en och samma lantbruksenhet. Ett exempel illustrerar hur andra och tredje styckena fungerar tillsammans. Anta att den årliga tillväxten för en lantbruksenhet är 350 skogskubikmeter. Det motsvarar enligt 8 § första strecksatsen 294 kubikmeter fast mått under bark ($350 \times 0,84$). Om den tidigare ägaren A under sin tid som ägare har ansökt om reduktion baserat på ett mätbesked som upptar 300 kubikmeter fast mått under bark och den nuvarande ägaren B har ansökt om reduktion baserat på ett senare mätbesked som upptar 100 kubikmeter fast mått under bark och som har utställts sedan B förvärvade lantbruksenheten så kommer A:s reduktion att baseras på 6 kubikmeter fast mått under bark ($300-294$) och B:s reduktion, eftersom tröskelvärdet i andra stycket redan är uppnått genom A:s mätbesked, att baseras på 100 kubikmeter fast mått under bark. Det är således A som kommer att vidkännas tröskelvärdet i andra stycket.

Ytterligare ett exempel illustrerar hur bestämmelserna fungerar. A och B äger tillsammans en lantbruksenhet med stormskog i Kronobergs län. A äger en tredjedel och B äger två tredjedelar. Enhetens skogsmarksareal uppgår enligt fastighetstaxeringsregistret till 44 hektar. Den årliga tillväxten på enheten är enligt 6 § 250 skogskubikmeter [$44 \times 5,7$ (som enligt bilaga 2 är länets tillväxttal)]. Detta motsvarar enligt 8 § 210 kubikmeter fast mått under bark ($250 \times 0,84$). Reduktion erhålls således baserat på den mängd virke som överstiger 210 kubikmeter fast mått under bark. Om A och B före den 2 maj 2006 avyttrar, forslar ut, mäter in samt ansöker om reduktion baserad på en virkesmängd som uppgår till 274 kubikmeter fast mått under bark så baseras skattereduktionen vid 2006 års taxering alltså på 64 kubikmeter fast mått under bark ($274-210$). Vid nästa taxering kommer allt virke som avyttras, forslas ut och mäts in att kunna ligga till grund för reduktion eftersom gränsen redan har uppnåtts i samband med den första ansökan. Om skogsmarksarealen i stället hade varit 40 hektar så hade tillväxten blivit 191 kubikmeter fast mått under bark [$(40 \times 5,7) \times 0,84$]. Då hade i stället gränsvärdet om 200 kubikmeter fast mått under bark varit avgörande för om reduktion utgår. Reduktionen under det första året hade då kommit att baseras på 74 kubikmeter fast mått under bark ($274-200$). Skattereduktionen för detta underlag uppgår enligt 12 § till 3 700 kronor (50×74). Av 13 § framgår att detta reduktionsbelopp skall fördelas mellan delägarna A och B i förhållande till deras andelar i lantbruksenheten (en respektive två tredjedelar). A och B kommer således att, efter avrundning till hela

kronor enligt 28 §, erhålla reduktion med 1 233 kronor respektive 2 466 kronor. Prop. 2005/06:44

11 §

I paragrafen anges vilket *sökandens underlag* är. Det utgörs enligt huvudregeln i *första stycket* av den del av det underlag som kan berättiga till reduktion enligt 10 § och som avyttrats, utforslats och mätts in under den tid sökanden har ägt lantbruksenheten. Innebörden av bestämmelsen kan illustreras med följande exempel. Den tidigare ägaren A till lantbruksenheten har ansökt om reduktion för en mängd stormvirke som uppgår till 250 kubikmeter fast mått under bark och som avyttrats, forslats ut och mätts upp under den tid han ägde lantbruksenheten. De nuvarande ägarna B och C har avyttrat, forslat ut och mätt in ytterligare 100 kubikmeter fast mått under bark och har ansökt om reduktion för detta virke. Tillväxten på lantbruksenheten överstiger inte 200 kubikmeter fast mått under bark. Det reduktionsgrundande underlaget från lantbruksenheten uppgår enligt 10 § första och andra stycket till 150 $((250+100) - 200)$ kubikmeter fast mått under bark. Den del av underlaget som enligt 10 § andra stycket inte berättigar till reduktion, dvs. 200 kubikmeter fast mått under bark, skall enligt 10 § tredje stycket anses hänförlig till tidigare mätbesked framför senare. Av det reduktionsgrundande underlaget om 150 kubikmeter fast mått under bark är alltså 50 $(250-200)$ kubikmeter fast mått under bark hänförligt till avyttring, utforsling och inmätning som skett under den tid den tidigare ägaren A ägde lantbruksenheten. Denna del (50) av det reduktionsgrundande underlaget (150) är således A:s underlag. Hos de nuvarande ägarna B och C görs inte någon avräkning enligt 10 § andra stycket. Deras del av det reduktionsgrundande underlaget utgörs således av de 100 kubikmeter fast mått under bark som avyttrats, forslats ut och mätts in under deras tid som ägare av lantbruksenheten. Fördelningen mellan B och C av det reduktionsbelopp som utgår för de 100 kubikmeterna fast mått under bark regleras i 13 §.

Andra och tredje styckena är nya i förhållande till lagrådsremissen. De anger vilket *sökandens underlag* är i de fall som avses i 9 § andra och tredje styckena, dvs. när lantbruksenheten avyttras under år 2005 respektive övergår till en ny ägare i samband med den tidigare ägarens dödsfall. I förstnämnda fall kan utforsling och inmätning ske efter att sökanden avyttrade lantbruksenheten, dock senast när ansökan görs. Ansökan skall göras senast den 2 maj 2006. I sistnämnda fall får sökanden tillgodoräkna sig reduktionsgrundande underlag hänförligt till såväl den egna innehavstiden som den tidigare ägarens innehavstid. Eftersom regleringen i 9 § tredje stycket förutsätter att skattereduktionen tillkommer den nya ägaren *i stället* för den tidigare ägaren kan reduktion inte utgå mer än en gång för ett och samma reduktionsgrundande underlag.

12 §

I paragrafen anges hur skattereduktionen beräknas. Den uppgår till 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av det som enligt 11 § utgör *sökandens underlag*.

13 §

I *första stycket* anges att sökanden tillgodoräknas så stor andel av skattereduktionen som svarar mot sökandens andel i lantbruksenheten vid tidpunkten för ansökan eller, i fall som avses i 9 § andra stycket, vid tidpunkten för avyttringen av lantbruksenheten. Av bestämmelsen följer att om en lantbruksenhet endast har en ägare så tillgodoräknas denne hela reduktionsbeloppet. I annat fall sker en proportionering på angivet sätt.

I *andra stycket* anges att i fråga om handelsbolagsdelägare skall skattereduktionen fördelas mellan dem på sätt som angetts i ansökan.

14 §

Av paragrafen framgår att en ansökan om skattereduktion skall göras skriftligen hos Skatteverket.

15 §

Av paragrafen framgår att om flera äger del i en lantbruksenhet skall de lämna en gemensam ansökan och att detsamma gäller handelsbolagsdelägare. Varje delägare är emellertid att betrakta som sökande i fråga om sin rätt till skattereduktion, dvs. även om ansökan görs gemensamt så för var och en talan i fråga om sin del av skattereduktionen. Av bestämmelsen följer att tidigare ägare som kan erhålla reduktion med stöd av 9 § andra stycket inte behöver ansöka gemensamt.

16 och 17 §§

Paragraferna anger vad en ansökan om skattereduktion skall innehålla och vilket underlag som skall fogas till ansökan.

Av 17 § *första stycket 1* framgår att det till ansökan skall fogas en kopia av avtal om avyttring av stormvirke. Med detta avses kopia av avtalshandling, kontrakt eller liknande handling som visar att avyttring av stormvirke har skett efter stormen.

Av 17 § *andra stycket* framgår att om skogsmarken inte utgör stormskog genom att befinna sig inom en kommun som omfattas av bilaga 1 till lagen så skall till ansökan fogas ett intyg som visar att skogsmarken utgör stormskog genom att stamvolymen hos de träd på lantbruksenhetens skogsmark som har skadats av storm motsvarar mer än ett års tillväxt. Ett sådant intyg kan vara utfärdat av en skogsvårdsstyrelse (fr.o.m. den 1 januari 2005 kommer dessa att tillsammans med Skogsstyrelsen slås samman till en enhetlig myndighet med benämningen ”Skogsstyrelsen”, se prop.2005/06:41) eller någon opartisk person med erforderlig kompetens att bedöma skadans omfattning.

18 §

Av paragrafen framgår att om lantbruksenheten har bytt ägare efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007 skall ansökan innehålla uppgift om ägarbytet. Bestämmelsen syftar till att underlätta Skatteverkets prövning av om rätt till reduktion föreligger.

19 §

I paragrafen anges när en ansökan skall ha kommit in till Skatteverket för att skattereduktion skall kunna ges vid 2006 eller 2007 års taxering. Om

en ansökan har kommit in senast den 2 maj 2006 skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av slutlig skatt på grund av 2006 års taxering, eller om taxering inte sker detta år, vid 2007 års taxering. Kommer ansökan in senare än den 2 maj 2006 tillgodoräknas skattereduktionen vid debitering på grund av 2007 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, vid 2008 års taxering.

20 §

Av paragrafen framgår att Skatteverket beslutar i ärenden enligt denna lag.

21 §

Av *första stycket* framgår att bestämmelserna om skattetillägg i 15 kap. skattebetalningslagen (1997:483, SBL) gäller också i fråga om uppgifter som avses i denna lag. Skattetillägg kan bli aktuellt om sökanden i en ansökan om skattereduktion eller i en bifogad handling har lämnat en oriktig uppgift till ledning för bestämmande av skattereduktionen.

Av *andra stycket* framgår att Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt skattebetalningslagens bestämmelser om detta. De finns i 21 kap. respektive 22 kap. SBL. Om den skattskyldige har lämnat oriktig uppgift kan inte bara skattetillägg bli aktuellt enligt första stycket, utan också efterbeskattning enligt 21 kap. 10 § SBL.

Bestämmelserna i första och andra styckena har utformats med 13 § lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete som förebild. Detta lagrum infördes på förslag från skatteutskottet (bet. 2004/05:SkU3) efter att synpunkter hade inhämtats från Lagrådet.

Av *tredje stycket* framgår att omprövning i vissa fall får ske även efter utgången av den tid som föreskrivs för omprövning i skattebetalningslagen, om det föranleds av ett annat beslut av Skatteverket eller förvaltningsdomstol som rör skattereduktion enligt denna lag, fastighetstaxering eller debitering av fastighetsskatt. Omprövning i ett sådant fall får ske senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen. Bestämmelsen har utformats med 16 § lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation som förebild.

22 §

Av *första stycket* framgår att skattebetalningslagens (1997:483) regler om bestämmande och debitering av slutlig skatt gäller i fråga om skattereduktion.

Andra stycket anger mot vilka skatter skattereduktionen skall räknas av.

Tredje stycket innehåller en hänvisning till 11 kap. 9 § skattebetalningslagen, där det framgår i vilken ordning skattereduktionen skall räknas av från den slutliga skatten, i förhållande till andra skattereduktioner.

Paragrafen har utformats med 14 § lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete som förebild och har sin motsvarighet även i andra lagar om skattereduktion.

23 §

Av paragrafen framgår att skattereduktionen inte skall beaktas vid beräkning av skattebeloppet enligt 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

24 §

Av paragrafen framgår att den som inte alls eller endast till viss del kan räkna av skattereduktionen mot kommunal eller statlig inkomstskatt eller statlig fastighetsskatt vid debiteringen av slutlig skatt skall tillgodoföras ett belopp som motsvarar den del av reduktionen som inte kan räknas av. I förhållande till lagrådsremissens förslag har den inskjutna satsen ”genom en kreditering på skattekontot” slopats. Därigenom ges Skatteverket möjlighet att vid ändrad beräkning av preliminär skatt ta full hänsyn till den nu aktuella skattereduktionen. Att Skatteverket skall kreditera ett belopp på skattekontot som skall tillgodoföras enligt den nu aktuella paragrafen behöver inte anges särskilt. Rutiner för krediteringar som har sin grund i att krediterade belopp är större än debiterade finns redan i dag i skattekontosystemet och tillämpas t.ex. när överskjutande ingående mervärdesskatt som har redovisats i en självdeklaration överstiger den slutligt debiterade skatten.

25 §

Av paragrafen framgår att belopp som tillgodoförts enligt 24 § skall anges på sådant besked som avses i 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483), dvs. på det besked om den slutliga skatten som skickas till den skattskyldige senast den 15 december taxeringsåret.

26 §

I paragrafen ges en uttrycklig regel om att bestämmelserna om näringsbidrag i 29 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) inte tillämpas för belopp som tillgodoförs enligt 24 §. Tillgodofört belopp kommer således inte att beskattas hos mottagaren.

27 §

Av paragrafen framgår att bestämmelsen om företrädaransvar i 12 kap. 6 a § skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas på motsvarande sätt i fråga om belopp som tillgodoförs enligt 24 §. Den angivna bestämmelsen i skattebetalningslagen reglerar i vilka fall en företrädare för en juridisk person tillsammans med den juridiska personen kan bli återbetalningsskyldig för ett för stort tillgodofört belopp.

28 §

I paragrafen, som är ny i förhållande till lagrådsremissen, anges att det belopp som tillgodoräknas sökanden enligt 13 § skall anges i hela krontal så att öretal faller bort. Ett exempel på hur denna avrundning fungerar finns i kommentaren till 10 §.

9.2 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483) Prop. 2005/06:44

11 kap.

9 §

Ändringen i *första stycket* är av endast redaktionell art. Genom propositionen Skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus (prop. 2003/04:163) kom första och andra styckena att av misstag slås ihop. Nu föreslås en återgång till den äldre styckeindelningen.

Den nya *punkten 9* i *andra stycket* är en följd av förslaget om en lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

6 a kap.

1 §

Utformningen av *punkterna 14* och *15* i paragrafens tabell avviker från *Lagrådets* förslag, se närmare under avsnitt 6. Befrielsen för skatt på diesel som används i arbetsmaskiner inom skogsbruket i de stormdrabbade länen regleras i *punkten 15*. I *punkten* anges även den geografiska avgränsningen. *Punkten 14* är oförändrad i förhållande till tidigare lydelse.

9 kap.

7 §

Genom en hänvisning till 6 a kap. 1 § 15 är huvudregeln att återbetalning endast medges årsvis. Möjligheten till kvartalsvis återbetalning begränsas därmed.

8 §

Skattebefrielsen omfattas av paragrafens *andra stycke* som anger att beloppet måste vara av en viss storlek för att kunna återbetalas. Denna begränsning gäller sedan tidigare även för annan återbetalning av skatt på diesel som förbrukats i fordon. Vid bedömningen av rätten till återbetalning bör ersättningsbeloppen enligt *punkterna 4, 14* och *15* räknas samman (jfr. prop. 2004/05:1, volym 1, s. 217). Av paragrafens *tredje stycke* framgår att skattebefrielse endast ges om det kan anses vara ett försumbart stöd. I *tredje stycke* erinras också om beloppsgränsen för att ett stöd skall anses vara försumbart.

11 kap.

10 §

I *första och andra styckena* ändras hänvisningarna till de *punkterna* i tabellen i 6 a kap. 1 § som föreslagits i budgetpropositionen för år 2006, med anledning av att dessa numera får en annan placering i tabellen.

Övergångsbestämmelsen

Prop. 2005/06:44

I bestämmelsen anges att skattebefrielsen skall tillämpas retroaktivt från tidpunkten för stormen.

9.4 Förslaget till lag om ändring i lagen om
självdeklarationer och kontrolluppgifter (2001:1227)

11 kap.

15 §

Ändringen i *tredje stycket* kommenteras i avsnitt 7.

Förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfällad skog vid 2006–2008 års taxeringar

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Den som äger en fastighet med stormskog tillgodoräknas under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag skattereduktion för stormvirke vid 2006–2008 års taxeringar. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare.

Om ett svenskt handelsbolag äger en fastighet med stormskog skall skattereduktionen tillgodoräknas delägarna.

Definitioner

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat framgår.

Med skogsmark avses detsamma som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

3 § Med *stormvirke* avses i denna lag sågtimmer av barrträd från stormskog eller massaved från sådan skog, om virket har avverkats på grund av storm.

4 § Med *stormskog* avses i denna lag skogsmark om

1. den är belägen på en fastighet som ingår i en lantbruksenhet i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Kalmar län, Jönköpings län, Hallands län, Västra Götalands län eller Östergötlands län, och

2. den mängd träd på fastighetens skogsmark som har skadats av storm motsvarar mer än ett års tillväxt.

Villkoret i första stycket 2 anses alltid uppfyllt om fastigheten är belägen inom någon av de kommuner som uppräknas i bilagan till denna lag.

Underlag för skattereduktion

5 § Underlaget för skattereduktionen är den mängd stormvirke som efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007

1. avyttras som leveransvirke, genom avverkningsuppdrag eller genom leveransrotköp,

2. forslas ut ur stormskog belägen på fastigheten, och

3. mäts enligt virkesmätningsslagen (1966:209).

6 § Skattereduktionen uppgår till 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av underlaget.

Under den tidsperiod lagen tillämpas ges reduktion bara för den del av fastighetens sammanlagda underlag som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark.

Vid tillämpningen av andra stycket skall

- vid omräkning från skogskubikmeter till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 0,84 användas, och
- den del av underlaget som inte berättigar till reduktion anses hänförlig till de äldsta mätbeskeden.

7 § Sökanden tillgodoräknas så stor andel av skattereduktionen enligt 6 § som svarar mot sökandens andel i fastigheten vid tidpunkten för avyttringen enligt 5 § 1.

I fråga om handelsbolagsdelägare skall i ansökan anges hur skattereduktionen skall fördelas mellan dem.

Ansökan och beslut

8 § En ansökan om skattereduktion skall göras skriftligen hos Skatteverket.

9 § Handelsbolagsdelägare skall lämna en gemensam ansökan. Delägare är sökande i fråga om sin rätt till skattereduktion.

10 § Ansökan skall innehålla uppgifter om

1. sökandens personnummer eller organisationsnummer,
2. beteckningen på den fastighet från vilken stormvirket utforslats, kommun och län där fastigheten är belägen,
3. sökandens andel i fastigheten,
4. mängden utforslat stormvirke i kubikmeter fast mått under bark, och
5. datum för avyttring enligt 5 § 1 avseende det stormvirke som ansökan avser.

11 § Till ansökan skall fogas

1. kopia av avtal avseende avyttring av stormvirke eller avtal om avverkningsuppdrag eller leveransrotköp som avser stormvirke enligt 5 § 1, och

2. kopia av mätbesked från virkesmätning enligt 5 § 3,

Om bestämmelsen i 4 § andra stycket inte är tillämplig skall till ansökan fogas intyg som visar att villkoret i 4 § första stycket 2 är uppfyllt.

12 § Om fastigheten har överlåtits efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007 skall ansökan innehålla uppgift om överlåtelsen och om den som fastigheten har överlåtits till.

13 § En ansökan skall ha kommit in till Skatteverket senast den 2 maj 2007.

Om en ansökan har kommit in senast den 2 maj 2006 skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av skatt på grund av 2006 eller 2007 års taxering efter vad som anges i ansökan. Har ansökan kommit in senare tillgodoräknas skattereduktionen vid debitering på grund av 2007 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, 2008 års taxering.

14 § Skatteverket skall besluta i ärenden enligt denna lag.

Skattetillägg, omprövning och överklagande m.m.

15 § Bestämmelserna om skattetillägg i 15 kap. skattebetalningslagen (1997:483) gäller också i fråga om uppgifter som avses i denna lag.

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 21 och 22 kap. skattebetalningslagen.

Om Skatteverkets beslut behöver ändras till följd av ett annat beslut av Skatteverket eller förvaltningsdomstol som rör skattereduktion enligt denna lag, fastighetstaxering eller debitering av fastighetsskatt, får sådan ändring ske genom omprövning även efter utgången av tid som föreskrivs för omprövning i skattebetalningslagen men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Övriga bestämmelser

16 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas vad som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Skattereduktionen skall räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn skall tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

17 § Skattereduktionen skall inte beaktas vid beräkning av skattebeloppet enligt 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

18 § Den som inte alls eller endast till viss del kan räkna av skattereduktionen mot de skatter som anges i 16 § skall vid debitering av slutlig skatt tillgodoföras ett belopp som motsvarar den del av reduktionen som inte kan räknas av.

19 § För belopp som tillgodoförs enligt 18 §

1. tillämpas inte bestämmelserna om näringsbidrag i 29 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. tillämpas på motsvarande sätt vad som föreskrivs om överskjutande ingående mervärdesskatt i 12 kap. 6 a § skattebetalningslagen (1997:483).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Kommuner som avses i 4 § andra stycket:

Ale	Ljungby
Alingsås	Mark
Alvesta	Markaryd
Aneby	Mullsjö
Bollebygd	Mölndal
Borås	Norrköping
Bromölla	Nybro
Båstad	Nässjö
Eksjö	Olofström
Emmaboda	Osby
Essunga	Partille
Falkenberg	Perstorp
Finspång	Ronneby
Gislaved	Svenljunga
Gnosjö	Sävsjö
Göteborg	Söderköping
Habo	Sölvesborg
Halmstad	Tingsryd
Herrljunga	Tranemo
Hultsfred	Tranås
Hylte	Ulricehamn
Härryda	Vaggeryd
Hässleholm	Valdemarsvik
Hörby	Varberg
Höör	Vetlanda
Jönköping	Vimmerby
Karlshamn	Vårgårda
Karlskrona	Värnamo
Kinda	Västervik
Klippan	Växjö
Kristianstad	Ydre
Kungsbacka	Älmhult
Laholm	Ängelholm
Lerum	Örkelljunga
Lessebo	Östra Göinge

Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

9 §⁹

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol. Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar,

2. lagen (2003:821) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation,

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

6. lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus,

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),
och

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt.

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar,

2. lagen (2003:821) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation,

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

6. lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus,

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

och

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt, *och*

9. lagen (2005:000) om skattereduktion för virke från stormfällad skog vid 2006–2008 års taxeringar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

⁹ Senaste lydelse 2004:753.

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 2005/06:44
Bilaga 2

Remissyttranden har kommit in från Skatteverket, Kammarrätten i Jönköping, Länsrätten i Kronobergs län, Domstolsverket, Skogsstyrelsen, Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) tillsammans med LRF Skogsägarna, Virkesmätningsföreningen Syd Ekonomisk Förening, Sveriges Lantbruksuniversitets skogsvetenskapliga fakultet och Sveriges Jordägareförbund.

Yttranden har också inkommit från Skogsvårdsstyrelsen Jönköping-Kronoberg och Skogssällskapet.

Förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Den som äger en lantbruksenhet med stormskog tillgodoräknas under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag skattereduktion för stormvirke vid 2006–2008 års taxeringar. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare.

Om ett svenskt handelsbolag äger en lantbruksenhet med stormskog, skall skattereduktionen tillgodoräknas delägarna.

Om ett aktiebolag eller ett handelsbolag utan att vara ägare till lantbruksenheten har rätten att utnyttja skogen på lantbruksenheten och rätten att tillgodogöra sig inkomsterna från skogen samt bolaget har samma ägare som lantbruksenheten, skall bolaget vid tillämpningen av denna lag anses vara lantbruksenhetens ägare.

Denna lag tillämpas inte på staten, landsting, kommuner och kommunalförbund.

Definitioner, m.m.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat framgår.

Med *skogsmark* avses detsamma som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

3 § Med *stormvirke* avses i denna lag sågtimmer av barrträd från stormskog samt massaved eller bränsleved från sådan skog om virket har avverkat på grund av stormen den 8–9 januari 2005.

4 § Med *bränsleved* avses i denna lag stamved av barrträd om veden

1. stockmäts eller travmäts,
2. är ägnad för energiproduktion,
3. har en längd som inte understiger 240 centimeter, och
4. har en största toppdiameter som inte understiger 3 centimeter.

5 § Med *stormskog* avses i denna lag skogsmark om

1. den är belägen på en lantbruksenhet i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Kalmar län, Jönköpings län, Hallands län, Västra Götalands län eller Östergötlands län, och

2. stamvolymen hos de träd på lantbruksenhetens skogsmark som har skadats av stormen den 8–9 januari 2005 uppgår till mer än ett års tillväxt.

Villkoret i första stycket 2 anses alltid uppfyllt om lantbruksenheten är belägen inom någon av de kommuner som räknas upp i bilaga 1 till denna lag.

6 § Med *ett års tillväxt* avses i denna lag produkten av lantbruksenhetens skogsmarksareal den 1 januari 2005 enligt den beskattningsdatabas som Skatteverket för enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och det tillväxttal som enligt bilaga 2 till denna lag gäller för det län där lantbruksenheten är belägen.

Om lantbruksenheten har bildats efter den 1 januari 2005, beräknas tillväxten på enhetens skogsmarksareal vid tidpunkten för enhetens bildande.

7 § Med *virkesmätning* avses i denna lag att virkets volym och beskaffenhet bestäms.

Virkesmätningen skall utföras på sådant sätt som anges i de allmänna bestämmelserna i den föreskrift som Skogsstyrelsen har beslutat med stöd av virkesmätninglagen (1966:209) och dokumenteras i ett sådant mätbesked som avses i denna föreskrift.

8 § Vid tillämpningen av denna lag skall

– vid omräkning från skogskubikmeter till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 0,84 användas, och

– vid omräkning från kubikmeter toppmått under bark till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 1,20 användas.

Villkor för skattereduktion

9 § Skattereduktion tillgodoräknas den som

1. ägt lantbruksenheten vid tidpunkten för avyttring, utforsling och mätning enligt 10 § och

2. därefter varit ägare till enheten under tiden fram till ansökningstillfället.

Om en lantbruksenhet har avyttrats efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2006, kan skattereduktion även tillgodoräknas den som utan att uppfylla villkoret i första stycket 2 ansöker om reduktion senast den 2 maj 2006.

10 § Underlaget för skattereduktionen är den mängd stormvirke som efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007

1. avyttras,
2. forslas ut ur stormskog på lantbruksenheten, och
3. mäts vid virkesmätning.

Under den tidsperiod lagen tillämpas ges reduktion bara för den del av lantbruksenhetens sammanlagda underlag som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark.

Vid tillämpningen av andra stycket skall den del av underlaget som inte berättigar till reduktion anses hänförlig till de äldsta mätbeskeden.

11 § Av det underlag som kan berättiga till reduktion enligt 10 § utgörs sökandens underlag av den mängd stormvirke som avyttrats, utforslats och mätts in enligt 10 § under den tid denne ägt lantbruksenheten.

Skattereduktionens storlek

12 § Skattereduktionen uppgår till 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av underlaget enligt 11 §.

13 § Sökanden tillgodoräknas så stor andel av skattereduktionen som svarar mot sökandens andel i lantbruksenheten vid tidpunkten för ansökan eller, i fall som avses i 9 § andra stycket, vid tidpunkten för avyttringen.

I fråga om handelsbolagsdelägare skall skattereduktionen fördelas mellan dem på det sätt som angetts i ansökan.

Ansökan och beslut

14 § En ansökan om skattereduktion skall göras skriftligen hos Skatteverket.

15 § Om flera äger del i en lantbruksenhet, skall de lämna en gemensam ansökan. Detsamma gäller handelsbolagsdelägare. Delägare är sökande i fråga om sin rätt till skattereduktion.

16 § Ansökan skall innehålla uppgifter om

1. sökandens personnummer eller organisationsnummer,
2. lantbruksenhetens beteckning, taxeringsenhetsnummer, kommun och län där lantbruksenheten är belägen,
3. sökandens andel i lantbruksenheten vid den tidpunkt som anges i 13 §,
4. mängden utforslat stormvirke i kubikmeter fast mått under bark, och
5. datum för avyttring enligt 10 § första stycket 1 avseende det stormvirke som ansökan avser.

I fråga om handelsbolagsdelägare skall det i ansökan anges hur skattereduktionen skall fördelas mellan dem.

17 § Till ansökan skall det fogas

1. kopia av avtal om avyttring av stormvirke enligt 10 § första stycket 1, och

2. kopia av mätbesked från virkesmätning enligt 10 § första stycket 3.

Om lantbruksenheten inte ligger i någon av de kommuner som anges i bilaga 1 till denna lag skall till ansökan även fogas ett intyg som visar att villkoret i 5 § första stycket 2 är uppfyllt.

18 § Om lantbruksenheten har bytt ägare efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007, skall ansökan innehålla uppgift om ägarbytet.

19 § En ansökan skall, om inte annat följer av 9 § andra stycket, ha kommit in till Skatteverket senast den 2 maj 2007.

Om en ansökan har kommit in senast den 2 maj 2006, skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av slutlig skatt på grund av 2006 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, vid 2007 års taxering. Kommer en ansökan in senare än den 2 maj 2006, tillgodoräknas skattereduktionen vid debitering av slutlig skatt på grund av 2007 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, vid 2008 års taxering.

20 § Skatteverket skall besluta i ärenden enligt denna lag.

Skattetillägg, omprövning och överklagande

21 § Bestämmelserna om skattetillägg i 15 kap. skattebetalningslagen (1997:483) gäller också i fråga om uppgifter som avses i denna lag.

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 21 och 22 kap. skattebetalningslagen.

Om Skatteverkets beslut behöver ändras till följd av ett annat beslut av Skatteverket eller förvaltningsdomstol som rör skattereduktion enligt denna lag, fastighetstaxering eller debitering av fastighetsskatt, får sådan ändring ske genom omprövning även efter utgången av den tid som föreskrivs för omprövning i skattebetalningslagen men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Övriga bestämmelser

22 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas vad som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Skattereduktionen skall räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn skall tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

23 § Skattereduktionen skall inte beaktas vid beräkning av skattebeloppet enligt 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

24 § Den som inte alls eller endast till viss del kan räkna av skattereduktionen mot de skatter som anges i 22 § andra stycket skall vid debitering av slutlig skatt, genom en kreditering på skattekontot, tillgodoföras ett belopp som motsvarar den del av reduktionen som inte kan räknas av.

25 § Belopp som tillgodoförts enligt 24 § skall anges på sådant besked som avses i 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483).

26 § Bestämmelserna om näringsbidrag i 29 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte på belopp som tillgodoförts enligt 24 §.

27 § Bestämmelsen om företrädaransvar i 12 kap. 6 a § skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas på motsvarande sätt i fråga om belopp som tillgodoförts enligt 24 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Kommuner som avses i 5 § andra stycket:

Ale	Mark
Alingsås	Markaryd
Alvesta	Motala
Aneby	Mullsjö
Bollebygd	Mölndal
Borås	Nybro
Bromölla	Nässjö
Båstad	Olofström
Eksjö	Osby
Emmaboda	Partille
Essunga	Perstorp
Falkenberg	Ronneby
Finspång	Sjöbo
Gislaved	Svalöv
Gnosjö	Svenljunga
Göteborg	Sävsjö
Habo	Sölvesborg
Halmstad	Tingsryd
Herrljunga	Tranemo
Hultsfred	Tranås
Hylte	Ulricehamn
Härryda	Uppvidinge
Hässleholm	Vaggeryd
Högsby	Varberg
Hörby	Vetlanda
Höör	Vimmerby
Jönköping	Vårgårda
Karlshamn	Värnamo
Karlskrona	Västervik
Kinda	Växjö
Klippan	Ydre
Kristianstad	Åstorp
Kungsbacka	Åtvidaberg
Laholm	Älmhult
Lerum	Ängelholm
Lessebo	Örkelljunga
Linköping	Östra Göinge
Ljungby	

Tillväxttal som avses i 6 § första stycket:

Län	Tillväxttal (skogskubikmeter per hektar)
Skåne län	7,4
Blekinge län	7,1
Kronobergs län	5,7
Kalmar län	5,1
Jönköpings län	5,3
Hallands län	6,8
Västra Götalands län	5,8
Östergötlands län	5,4

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***11 kap.****9 §¹⁰**

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol. Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar,

2. lagen (2003:821) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation,

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

6. lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus,

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),
och

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt.

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar,

2. lagen (2003:821) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation,

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

6. lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus,

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt, *och*

9. lagen (2005:000) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

¹⁰ Senaste lydelse 2004:753.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2005-05-31

Närvarande: f.d. regeringsrådet Karl-Ingvar Rundqvist, justitierådet Torgny Håstad och regeringsrådet Bengt-Åke Nilsson.

Skattereduktion för virke från stormfälld skog

Enligt en lagrådsremiss den 12 maj 2005 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över

1. förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar,
2. förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn Karl-Henrik Bucht.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslag nr 1

1 §

Enligt det remitterade förslaget är det ägaren av en lantbruksenhet med stormskog som tillgodoräknas skattereduktion enligt den föreslagna lagen. Om ett svenskt handelsbolag är ägare tillkommer reduktionen delägarna. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare, bl.a. juridiska personer som förvaltar häradsallmänningar, sockenallmänningar och allmänningsskogar. I de fall då skogsägare driver den skogligen verksamheten genom ett aktiebolag eller ett handelsbolag, s.k. driftbolag, kan bolaget erhålla skattereduktion, under förutsättning att det har samma ägare som lantbruksenheten och att rätten att utnyttja skogen och tillgodogöra sig inkomsterna från skogen tillkommer bolaget.

Av remissen framgår emellertid inte vad som gäller i fråga om rätt till skattereduktion i de fall då en arrendator av en lantbruksenhet enligt arrendeavtalet, med avvikelse från den allmänna bestämmelsen i 9 kap. 34 § jordabalken, har rätt att avverka skog och tillgodogöra sig inkomster av skogen. Denna fråga bör klargöras i den fortsatta beredningen av lagförslaget.

Förslag nr 2

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 6 a kap. 1 § och 9 kap. 7 och 8 §§ skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 6 a kap. 6 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

6 a kap.

1 §¹¹

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, skall helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning eller i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

¹¹ Senaste lydelse 2004:1038.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 00 26)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål eller i luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin och flygfotogen (KN- nr 2710 00 51)	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av mineral- olja produkter, kol- bränslen, petroleumkoks eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning vid fram- ställning av skattepliktig elektrisk kraft, med de begränsningar som följer av 3 §	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i metall urgiska processer	Andra bränslen än kolbränslen och petroleumkoks	100 procent	100 procent	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthus- odling	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
12. Om skattebefrielse		–	–	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor, lutpannor, metallurgiska processer eller i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller				
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
14. Förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	77 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, skall helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning eller i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för	Bensin, bränsle	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 00 26)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål eller i luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin och flygfotogen (KN- nr 2710 00 51)	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av mineral- olja produkter, kol- bränslen, petroleumkoks eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning vid fram- ställning av skattepliktig elektrisk kraft, med de begränsningar som följer av 3 §	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i metall- urgiska processer	Andra bränslen än kolbränslen och petroleumkoks	100 procent	100 procent	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthus- odling	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första	100 procent	79 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavelskatt
annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	stycket 3 b			
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor, lutpannor, metallurgiska processer eller i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
14. Förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	77 procent	–
15. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i yrkesmässig skogsbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, med de begränsningar som följer av 6 §	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

6 §
Skattebefrielse enligt 1 § 15 gäller enbart förbrukning som sker före den 1 januari 2007 i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Kalmar län, Jönköpings län, Hallands län, Västra Götalands län och Östergötlands län.

9 kap.
7 §¹²

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 *och* 14 skall dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11, 14 *och* 15 skall dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

8 §¹³

Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

- a) minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 4, 5 eller 6 §, och
- b) minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 *eller* 14 får dock återbetalning endast göras för den del av ersättningen som överstiger 1 000 kronor per kalenderår.

I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11, 14 *eller* 15 får dock återbetalning endast göras för den del av ersättningen som överstiger 1 000 kronor per kalenderår.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. De nya bestämmelserna skall dock tillämpas för tid från och med den 8 januari 2005.

¹² Senaste lydelse 2004:1038.

¹³ Senaste lydelse 2004:1038.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2005-04-18

Närvarande: f.d. justitierådet Staffan Magnusson, f.d. justitierådet Lars K Beckman och regeringsrådet Göran Schäder.

Enligt en lagrådsremiss den 7 april 2005 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Jan Larsson.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen föreslås en befrielse från energi- och koldioxidskatt för diesel som används i arbetsmaskiner inom yrkesmässig skogsbruksverksamhet i södra Sverige under tiden den 8 januari 2005 – utgången av år 2006. Lagtekniskt innebär förslaget att det görs vissa ändringar i lagen om skatt på energi. Bl.a. införs en ny punkt 15 i den tabell som är intagen i 6 a kap. 1 §. Vidare förses 6 a kap. med en ny paragraf, 6 §, som kompletterar vad som sägs i punkt 15. Enligt Lagrådets mening blir lagtexten mera lättillgänglig, om alla villkoren för skattebefrielsen förs samman i en punkt i den nyssnämnda tabellen. Den föreslagna 6 § bör därmed utgå. Lagrådet föreslår vidare att den nya punkten sätts före den nuvarande punkten 14. Den nya punkten bör således betecknas 14, och den hittillsvarande punkten 14 bör få beteckningen 15.

Lagrådet föreslår att de nya punkterna får följande lydelse:

14. Förbrukning i yrkesmässig skogsbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, om förbrukningen sker före den 1 januari 2007 i Skåne, Blekinge, Kronobergs, Kalmar, Jönköpings, Hallands, Västra Götalands eller Östergötlands län	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
15. Om skattebefrielse inte följer av punkt 14, förbruk-	Andra bränslen än bränsle som avses i	–	77 procent	–

ning i yrkesmässig 2 kap. 1 §
jordbruks-, skogs- första stycket
bruks- eller vatten- 3 b
bruksverksamhet
för drift av andra
motordrivna fordon
än personbilar,
lastbilar och bussar

Prop. 2005/06:44
Bilaga 6

Godtas Lagrådets förslag, får även den föreslagna övergångsbestämmelsen ändras. Bestämmelsen kan lämpligen lyda: ”De nya bestämmelserna i 6 a kap. 1 § punkt 14 skall dock tillämpas från och med den 8 januari 2005.”.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 3 november 2005

Närvarande: Statsministern Persson, statsråden Ringholm, Freivalds, Sahlin, Pagrotsky, Östros, Messing, Y. Johansson, Bodström, Sommestad, Karlsson, Nykvist, Andnor, Nuder, M. Johansson, Hallengren, Holmberg, Jämtin, Österberg, Orback, Baylan

Föredragande: statsrådet Nuder

Regeringen beslutar proposition 2005/06:44 Särskilda skatteåtgärder på grund av stormen Gudrun